

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Ποιοί σκοτώνουν άμαχους
από το Λονδίνο μέχρι την Τζακάρτα;

Η στρατηγική της έντασης
και ο ρόλος των κρατών

ΠΟΙΟΝ ΩΦΕΛΕΙ;

"Εδώ και καιρό έχουμε συνηθίσει παντού να βλέπουμε να εκτελούνται με συνοπτική διαδικασία άνθρωποι κάθε λογής... Όσοι δολοφονούνται από υποτιθέμενους τρομοκράτες δεν επιλέγονται χωρίς λόγο· αλλά γενικά είναι αδύνατο να γνωρίζουμε με σιγουριά αυτούς τους λόγους... Είναι δύσκολο να εφαρμόσουμε την αρχή Cui prodest? (ΠΟΙΟΝ ΩΦΕΛΕΙ;) σ' ένα κόσμο όπου τόσα και τόσα ζωτικά συμφέροντα είναι τόσο καλά συγκαλυμμένα. Έτσι ώστε, υπό την κυριαρχία του ενσωματωμένου θεαματικού, ζει και πεθαίνει κανείς στο σημείο συμβολής ενός πολύ μεγάλου αριθμού μυστηρίων".

Γκυ Ντεμπόρ, *Σχόλια Πάνω Στην Κοινωνία Του Θεάματος*, Παρίσι 1988

Οι δολοφονημένοι σε ανατιναγμένες πολυκατοικίες και σε υπόγειες διαβάσεις της Μόσχας ή σε σχολεία στο Μπεσλάν, σε βαγόνια του μετρό στην Μαδρίτη και στο Λονδίνο, σε πλατείες και προαυλία τζαμιών στη Βαγδάτη, σε δρόμους στην Ισταμπούλ, σε καφενεία στο Μπαλί και αλλού στη νοτιοανατολική Ασία, είναι άνθρωποι που πέθαναν στη δίνη, *"στο σημείο συμβολής" ενός μεγάλου αριθμού μυστηρίων*. Πράγματι! Ποιοί σκοτώνουν στα τυφλά; Γιατί; Πώς τα καταφέρνουν; Τί μας κρύβουν γι' αυτές τις σφαγές;

Ερωτήματα τέτοιου είδους είναι τόσο λαχανιασμένα απ' την βία των γεγονότων κι απ' τον τρόπο που αυτά ερμηνεύονται από τους κυρίαρχους, ώστε χάνονται στον αέρα πριν ακόμα διατυπωθούν καλά καλά. Ερωτήματα τέτοιου είδους σκορπίζουν ακόμα γρηγορότερα απ' την σκόνη των μυστηριωδών "τυφλών" εκρήξεων, που έχουν αρχίσει να μας παρουσιάζονται σαν "ευνόητες".... εκτελέσεις που έγιναν της μόδας.... Οι μόνοι που επιτρέπεται να δίνουν απαντήσεις, οι μόνοι που τις δίνουν τελικά, είναι τα κράτη και οι ειδικοί τους. Οι μόνες εξηγήσεις είναι αυτές που έχουν την σφραγίδα εγκυρότητας των κρατών, σε δύση και ανατολή. Οι ειδικοί, οι πολιτικοί και οι δημοσιογράφοι υπηρετούν καλά κρυμμένα κρατικά συμφέροντα· οι φήμες αναπαράγουν τις εξηγήσεις κρατικών υπηρεσιών.

Αυτό που απομένει για όλους εμάς, άντρες και γυναίκες που ανήκουμε στην κατηγορία των "άμαχων", *άντρες και γυναίκες που ζούμε στο σημείο συμβολής ενός μεγάλου αριθμού (όχι μυστηρίων όπως θα δούμε πιο κάτω αλλά) σχεδιασμών*, είναι το σοκ, ο φόβος, ο πανικός ότι είμαστε υποψήφιοι νεκροί κάποιας επόμενης ημέρας. Φόβος! Φόβος άμορφος, φόβος χειραγωγήσιμος, φόβος στο κατώφλι του πανικού: αν αυτό είναι που ποτίζει το μυαλό και τα αισθήματά μας, τότε έχουμε παραλύσει τόσο *ώστε να είμαστε θύματα ακόμα και ζωντανοί!*

Κι όμως! Αν η πραγματικότητα γίνεται όλο και πιο σκληρή, αν τα γεγονότα έχουν περάσει ήδη το κατώφλι του αδιανόητου, *κι αν ο φόβος που ποτίζει τις κοινωνίες μας είναι ο μαζικότερος ψυχοσυναισθηματικός εκβιασμός που ασκήθηκε ποτέ από την εποχή του Ψυχροπολεμικού "πυρηνικού ολοκαυτώματος"*, τότε έχουμε καθήκον να κρατήσουμε την λογική μέσα στα κεφάλια μας! Το ερώτημα ΠΟΙΟΣ ΩΦΕΛΕΙΤΑΙ απ' τις βόμβες στο ψαχνό πρέπει να το κρατήσουμε σαν έσχατη αποτελεσματική άμυνα απέναντι στην θύελλα της χειραγωγήσής μας. Ποιός ωφελείται από την τρομοκράτηση των υπηκόων; Ποιός ωφελείται απ' την γενίκευση και τον ανορθολογισμό του φόβου; Ποιός ωφελείται από τα τυφλά ανακλαστικά των πανικόβλητων κοινωνικών συμπεριφορών;.... Απ' τις απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα μπορούμε να ξετυλίξουμε το κουβάρι των συμφερόντων

που οδηγούν τον πλανήτη, ξανά, στη βαρβαρότητα.

Η κατάσταση όπως έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια δεν είναι εντελώς καινούργια. Έχει όνομα απ' τη δεκαετία του 1970. Λέγεται ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ. Τί είναι αυτή η στρατηγική; Τί λέει η ιστορία για τους εμπνευστές και τους εφαρμοστές της;

Σ' όλο το παρελθόν των πολέμων οι φρικαλεότητες και η πρόκληση του μέγιστου κατά το δυνατόν φόβου στον "αντίπαλο" δεν ήταν ποτέ τυχαίες εκδηλώσεις της ανθρώπινης παράνοιας. Ήταν πάντα μήγμα "ορθολογικού" σχεδιασμού: να υποταχθεί *απόλυτα* ο αντίπαλος. Η πρόκληση συντριπτικού φόβου, τόσο και τέτοιου φόβου ώστε να καθιλώνεται η αντίληψη, η αίσθηση, τα βιώματα του όποιου "εχθρού", είναι συστατικό στοιχείο κάθε εξουσίας. Είναι βασική πράξη κάθε εξουσιαστή που θέλει να "κερδίσει" την υποταγή. Γι' αυτό και, πέρα από οποιαδήποτε διακήρυξη περί "δικαίου" και "ανθρωπιάς", όλοι οι κυρίαρχοι και όλα τα κράτη που ενεπλάκησαν ποτέ σε πόλεμο μεταξύ τους, πραγματοποίησαν και πραγματοποιούν συστηματικά πράξεις ανεπίπτως φρικαλεότητας σε βάρος των αντιπάλων τους. Όποτε βρουν την ευκαιρία.

Όστόσο, στα πεδία πολέμων μεταξύ κρατών, ο κανιβαλισμός είναι "τακτική" κίνηση. Και είναι τέτοια επειδή, υποτίθεται, *έχει σκοπό να τελειώσει (ηθικά και συναισθηματικά) την αντίσταση του "αντιπάλου" - άρα και τον πόλεμο - μια ώρα γρηγορότερα*. Τα πράγματα είναι διαφορετικά - ακλόνητος μάρτυρας η Ιστορία - όταν ο "εχθρός" εκείνων που έχουν την δύναμη και την εξουσία δεν είναι κάποιο "αντίπαλο" κράτος ή κάποιος "αντίπαλος" πληθυσμός.... Αλλά (έστω εν δυνάμει) οι ίδιοι οι υπηκοοί τους.

Η πρόκληση μαζικών φόβων απ' τους κυρίαρχους σε βάρος των ίδιων των πληθυσμών που διαφεντεύουν, όποτε επιχειρήθηκε, δεν είχε σκοπό να υπογραφεί μια ώρα γρηγορότερα κάποια "συνθήκη ειρήνης". Εδώ ο *φόβος* είναι στρατηγικό ζήτημα. Είναι ιδιαίτερη "κατηγορία" φόβου. Είναι ο *φόβος εκείνος που ανακαλεί και καλλιεργεί στην κοινωνία των υπηκόων ανακλαστικά (έντρομη) αγέλης, και οδηγεί άρα στην αυτόματη συσπείρωσή της γύρω από την Ισχύ και τους εκπροσώπους της*. Αυτή είναι, σε χοντρικές γραμμές, η πρόκληση έντασης μέσα στις κοινωνίες σαν στρατηγική, η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ: **η πρόκληση φόβου που δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί (πιο σωστά: να ξεорκιστεί) παρά μόνο μέσω της διαρκούς ταύτισης με το κράτος**.

Δεν είναι παράδοξο που αυτή η στρατηγική, για να είναι

πετυχημένη, πρέπει να έχει καθολικό έλεγχο πάνω στον τρόπο που διαμορφώνεται η κοινή γνώμη. Η στρατηγική της έντασης, η πρόκληση και η διαχείριση μαζικού φόβου μέσα σε μια κοινωνία, είναι ανέφικτη αν εκείνοι που προκαλούν τον φόβο δεν έχουν τον έλεγχο, απόλυτο ή τουλάχιστον ηγεμονικό, πάνω στους τρόπους που αυτή η κοινωνία "εξηγεί" έτσι ή αλλιώς, "πιστεύει" ή όχι.

Γι' αυτό και η στρατηγική της έντασης άρχισε να εφαρμόζεται σχεδιασμένα, το δείχνει η Ιστορία, στις καπιταλιστικές κοινωνίες στα τέλη του 19ου αιώνα. Όταν, δηλαδή, είχαν αρχίσει να διαμορφώνονται επαρκώς *ευέλικτοι αλλά και*

Δημιουργώντας μαζικά φόβο

Ας δούμε σύντομα την τυπική αλληλουχία γεγονότων και αντιδράσεων σε γεγονότα σαν αυτά που αποδίδονται στις μέρες μας σε "μυστηριώδεις" (και σταθερά "ισλαμιστές") τρομοκράτες...

* Είναι συνηθισμένο μια (ανθρώπινης προέλευσης) ενέργεια που προκαλεί θάνατο και πόνο σε (άοπλους) πληθυσμούς (ειδικά αν τα θύματα βρίσκονται στα πιο χαμηλά επίπεδα της κοινωνικής ιεραρχίας ή ανήκουν σε "ευπαθείς" κοινωνικές κατηγορίες) να επιδέχεται καθολική γενίκευση. Μπορεί να παρουσιαστεί και να εννοηθεί πανεύκολα σαν απειλή εναντίον ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ του πληθυσμού, χωρίς διακρίσεις.

Ας σκεφτεί κανείς, για παράδειγμα, τις ιδεολογικές και συναισθηματικές συνέπειες που έχει όχι μια βομβιστική ενέργεια αλλά ένα τροχαίο, στο οποίο ανατρέπεται ένα σχολικό λεωφορείο και σκοτώνονται αρκετά παιδιά. *Το άκουσμα και μόνο ενός τέτοιου ατυχήματος προκαλεί ρίγη ανησυχίας στις περισσότερες απ' τις οικογένειες των οποίων τα ανήλικα μέλη κινούνται με σχολικά λεωφορεία*. Η μηχανισμός της γενίκευσης υπερφαλαγγίζει αιτίες και αποτελέσματα, την εξαιρετικότητα μιας συγκυρίας, την ίδια την λογική ενός τροχαίου ατυχήματος - και προκαλεί ανακλαστικές συναισθηματικές αντιδράσεις, οι οποίες μπορούν εύκολα να καναλιζαριστούν προς την μία ή την άλλη κατεύθυνση.

Στο βαθμό τώρα που μια ενέργεια μαζικού θανάτου είναι μεθοδευμένη, έχει μεγάλη σημασία τα θύματά της να είναι φιγούρες στις οποίες η γενίκευση μπορεί να δουλευτεί κοινωνικά. Η ανατίναξη ενός διαστημικού λεωφορείου με 50 αστροναύτες ή ενός επιχειρηματικού συνεδρίου με 50 βιομήχανους είναι δυσκολότερο να προκαλέσει *κύματα γενίκευσης της απειλής και άρα του φόβου*, εφόσον σκοπιάται στην υπαρκτή ταξική διαστρωμάτωση των καπιταλιστικών κοινωνιών. Ποιός θα βρεθεί στο διάστημα, ποιός στο συνέδριο των βιομηχανών;.... Αντίθετα η ανατίναξη ενός βαγονιού τραίνου ή ενός καφενείου με 10 θύματα πληθυσιακότερης κοινωνικής θέσης είναι πράξη "παραδειγματική". Επιτρέπεται στο φόβο ν' ανοίξει τα φτερά του πάνω από το μεγαλύτερο μέρος μιας κοινωνίας. Φυσικά υπάρχει και πάλι το ταξικό όριο, όμως αυτή τη φορά απ' την ανάποδη: όσοι διαθέτουν "προσωπική ασφάλεια" (δηλαδή τα κάθε είδους αφεντικά) αισθάνονται ασφαλείς...

* Πάντα, μετά από τέτοια πράξη, και στο βαθμό που οι δράστες παραμένουν άγνωστοι, ξεσπάει ένα κύμα ταυτόχρονων και αντικρουόμενων δοξασιών για το ποιός είναι και

κεντρικά ελεγχόμενοι μηχανισμοί προπαγάνδας.

Με δυο λόγια: πρόκληση μαζικών φόβων χωρίς έλεγχο των "εξηγήσεων" για το που βρίσκονται οι "απειλές" είναι αδιανόητη. Κι αυτό είναι το πρώτο ΛΟΓΙΚΟ δεδομένο στη διερεύνηση των μαζικών εγκλημάτων της εποχής μας: αν πρέπει να δει κανείς από που προέρχονται - και ποιούς ωφελούν - οι τυφλές, μαζικές δολοφονίες αμάχων, πρέπει να κοιτάξει ολόισια προς την μεριά εκείνων που ελέγχουν τους κεντρικούς μηχανισμούς προπαγάνδας. Τα μήντια οπωσδήποτε.

ποιά είναι τα κίνητρά τους. Αυτό προκαλεί τεράστια σύγχυση στους διγόμενους πληθυσμούς. Η σύγχυση με τη σειρά της ενισχύει τον πανικό και τα ανακλαστικά της "τυφλής" εξάρτησης από οτιδήποτε (θεσμό, μηχανισμό, κλη) που εμφανίζεται "ισχυρό", "σταθερό" ή/και "με γνώσεις". Από τους δημαγωγούς και τους γιατρούς μέχρι τους παπάδες και τους μηχανισμούς τάξης και ασφάλειας. *Η ανατίναξη ενός βαγονιού δεν είναι λοιπόν "τυφλή" ενέργεια ως προς τον σχεδιασμό της - αν αποδοθεί σωστά σ' εκείνους που ωφελούνται απ' τον θάνατο των πολλών. Τυφλά, κυριολεκτικά, είναι αυτά που θέλει να προκαλέσει μέσα στις κοινωνίες. Αισθήματα, αντιδράσεις, συμπεριφορές*.

* Πάντα, μέσα στο πρώτο κύμα φόβου, έκκληξης και σύγχυσης, ακόμα και η πλέον αδύνατη εξουσία εμφανίζεται (μέσα από λόγια και ει δυνατόν έργα) σαν "εγγύηση", παρηγοριά, σημείο αναφοράς. Αν δεν υπάρχουν τραγικές ελλείψεις στις κινήσεις της, αυτή η εξουσία κερδίζει τον πρώτο γύρο εμπιστοσύνης των υπηκόων της.

* Πάντα, μέσα στο πρώτο κύμα φόβου, έκκληξης και σύγχυσης, δαιμονοποιούνται ακαριαία (σαν υπεύθυνοι) κάποιοι από εκείνους που βρίσκονται στα άκρα της (αναγνωρισμένης) ισχύος. Είτε κάποιοι αδύναμοι (αλλά αρκετά "δολιοι"), είτε κάποιοι δυνατοί (συνήθως "εξωτερικοί" εχθροί). Υπάρχει ωστόσο μια μαζική προτίμηση προς την πρώτη κατηγορία. Είναι ο αγελαίος (και άρα φασιστικός) μηχανισμός του αποδιοπομπαίου τράγου, μια πανάρχαια τελετουργία μετάθεσης των ευθυνών, που "λυτρώνει" την κοινότητα. Πάνω στον (κάθε φορά) αδύνατο "ύποπτο" είναι που μπορεί να εκτονωθεί "λυτρωτικά" ο φόβος, η σύγχυση και η αγανάκτηση, με την μορφή αντιποίνων.

Κι εδώ έγκειται η καθοριστική λειτουργία των προπαγανδιστικών μηχανισμών στην οποία αναφερθήκαμε πιο πάνω. Πρέπει να ενισχύσουν και να κατευθύνουν την παράλογη κοινωνική ροπή *προς την αναζήτηση του κατάλληλου αποδιοπομπαίου τράγου* υποδεικνύοντας τους κατάλληλους "υπόπτους".

Όλα τα πιο πάνω είναι πασίγνωστα και εύκολα κατανοητά. Ας κρατήσουμε δύο συμπεράσματα που θα χρειαστούν στη συνέχεια.

Πρώτον, πράξη τυφλής μαζικής βίας εναντίον αόπλων δεν μπορεί να ωφελήσει παρά μόνο εκείνους που έχουν ήδη την εξουσία: ο φόβος, αυτό το όπιο των συνειδήσεων, σπρώχνει σε πρώτο χρόνο τα άτομα και τα κοινωνικά σύνολα

11/3/2004: Τέσσερις απανωτές εκρήξεις, νωρίς το μεσημέρι, σε βαγόνια αστικών τραίνων, σε σταθμούς λαϊκών γειτονιών της Μαδρίτης. Πάνω από 190 οι νεκροί, πάνω από 1000 οι τραυματίες. Οι πρώτες έρευνες δείχνουν πως χρησιμοποιήθηκαν εκρηκτικά υψηλής καταστροφικότητας, απ' αυτά που κατέχει ο στρατός...

11/3/2004: Από το μεσημέρι και μετά ο πρωθυπουργός της Ισπανίας Χοσέ Μαρία Αθνάρ τηλεφωνεί αυτοπροσώπως σε διευθυντές εφημερίδων και άλλων μέντια για να προωθήσει την άποψη πως δράστης αυτής της δολοφονίας είναι η βασκική αυτονομιστική οργάνωση ETA. (Αυτό θα το καταγγείλει μια βδομάδα αργότερα ο Αντόνιο Φράνκο, διευθυντής της εφημερίδας της Καταλωνίας El Periódico).

11/3/2004: Στις 5.30 το απόγευμα η υπουργός εξωτερικών της Ισπανίας Άνα Παλάδιο (που είναι και επίτροπος της Ε.Ε.) στέλνει κατεπείγουσα γραπτή εντολή σε όλους του ισπανούς πρεσβευτές στον κόσμο, όπου αναφέρει ρητά: "Πρέπει να αξιοποιείτε κάθε ευκαιρία που σας παρουσιάζεται προκειμένου να διαβεβαιώσετε την υπευθυνότητα της ETA γι' αυτές τις βάρβαρες επιθέσεις και να διαλύετε κάθε αμφιβολία γύρω από το θέμα αυτό, την οποία κάποιος θα επιθυμούσαν να αξιοποιήσουν". (Μέσα στον χαλασμό ποτέ δεν μάθουμε ποιοί ήταν αυτοί οι "κάποιοι" που "θα επιθυμούσαν να αξιοποιήσουν αμφιβολίες" σχετικά με τους δράστες του μακελιού στη Μαδρίτη).

11/3/2004: Αργά το απόγευμα το περιβόητο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ (η θεωρούμενη κορυφή της πλανητικής εξουσίας) καταδικάζει με τον πιο έντονο τρόπο τις βομβιστικές επιθέσεις στη Μαδρίτη, οι οποίες διαπράχθηκαν από την οργάνωση ETA....

12/3/2004: Παρότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να ενχοποιούν την βασκική ETA, ο ισπανός πρωθυπουργός θα δηλώσει σε δημοσιογράφους: *Ποιά δημοκρατική κυβέρνηση, κατά τη γνώμη σας, δεν θα απέδιδε τις ευθύνες στην ETA;* Οι φήμες που σκόπιμα καλλιεργούνται στην Ισπανία από τους ειδικούς του ψυχολογικού πολέμου κάνουν λόγο για "κοινή επιχείρηση της ETA και της Αλ Κάιντα"....

13/3/2004: Μια μέρα πριν τις βουλευτικές εκλογές οι φήμες και οι "εκτιμήσεις" της ισπανικής αστυνομίας έχουν επικεντρωθεί κυρίως στην "ισλαμική τρομοκρατία". Οι ισπανοί που είχαν καταπιεί αμάσητη την άποψη περί ευθύνης της ETA νοιώθουν εξαπατημένοι.

14/3/2004: Το δεξίό "λαϊκό κόμμα" του Αθνάρ, που μέχρι τις παραμονές των εκλογών ήταν το αδιαφιλονίκητο φαβορί, θα υποστεί δεινή ήττα από τους σοσιαλδημοκράτες. Βασική αιτία της μεταστροφής των ψηφοφόρων θεωρείται το "ψέμα" περί των δραστην του μακελιού στη Μαδρίτη. Οι σοσιαλδημοκράτες ανακαλούν τον ισπανικό στρατό από το Ιράκ.

16/3/2004: Ενώ η ισπανική αστυνομία βρίσκεται ουσιαστικά στο σκοτάδι για την ταυτότητα των δραστην των βομβιστών (κάτι που ισχύει μέχρι σήμερα...) η εξήγηση περί "ισλαμικής τρομοκρατίας" έχει πάρει τη θέση της "βασκικής τρομοκρατίας". Κι αρχίζει να λειτουργεί. Δύο επιζήσαντες "αναγνωρίζουν" (προφανώς από "λίστες υπόπτων") πως ο 30χρονος μαροκινός Τζαμάλ Ζουγκάμ ήταν σε έναν από τους σταθμούς. Ο Ζουγκάμ συλλαμβάνεται σαν ύποπτος τρομοκράτης...

16/3/2004: Ο αρχηγός της Σκότλαντ Γιάρντ, σχολιάζοντας το μακελιό στη Μαδρίτη θεωρεί "αναπόφευκτο" ένα παρόμοιο κτύπημα στο Λονδίνο.

Μάρτης 2004: Η ισπανική αστυνομία έχει, με σιγουριά πλέον, στρέψει την αναζήτηση των ενόχων στους μετανάστες από την βόρεια Αφρική. Κυρίως από το Μαρόκο. Χιλιάδες εργάτες από το Μαρόκο (και άλλες περιοχές της Αφρικής) δουλεύουν στα "αμπάρια" της ισπανικής ανάπτυξης, ενώ η περιοχή αυτή της βόρειας Αφρικής ήταν παραδοσιακά "ζώνη επιρροής" των ισπανών αφεντικών. Συνεπώς η κατα-

σκευή "ισλαμιστών τρομοκρατών" προερχόμενων απ' αυτές ακριβώς τις περιοχές είναι πολλαπλά συμφέρουσα επιχείρηση. *Μπολιάζει τους μηχανισμούς της εκμετάλλευσης με γερές δόσεις "αντιτρομοκρατικής" ασφάλειας.* Οι επιθέσεις εναντίον μεταναστών από ισπανούς πολλαπλασιάζονται.

Μάρτης 2004: Η ισπανική αστυνομία επιδίδεται σε συλλήψεις σκουρόχρωμων "υπόπτων" και "εγκεφάλων" για τις βόμβες στη Μαδρίτη. Αυτό είναι μια εύκολη δουλειά. Ταυτόχρονα διεξάγει μια άλλη επιχείρηση, πολύ πιο δύσκολη: σε συνεργασία με την γαλλική αστυνομία προχωράει σε συλλήψεις ηγετικόν στελεχών της ETA, αποκαλύπτει κρησφυγέτων, οπλισμού της οργάνωσης, κλπ.

Ίσως ο "ψεύτης" πρώην πρωθυπουργός Αθνάρ να μην ήταν ακριβώς "ψεύτης" όταν χρέωνε στην ETA το μακελιό στη Μαδρίτη. Ίσως να είχε υπόψη του "λάθος σχέδιο"...

3/4/2004: Διαμέρισμα σε λαϊκή πολυκατοικία σε προάστιο της Μαδρίτης ανατινάζεται κατά τη διάρκεια αστυνομικής πολιορκίας του. Σύμφωνα με τις αρχές στο διαμέρισμα ήταν κρυμμένοι οι βασικοί αυτορρογοί των επιθέσεων στη Μαδρίτη, μαροκίνοι φυσικά, μέσα σε καφάσια εκρηκτικόν. Σύμφωνα πάντα με τις σχετικές ανακοινώσεις οι ισλαμιστές τρομοκράτες αυτοανατινάχθηκαν για να μην συλληφθούν. Οι αρχές μιλούν για 4 νεκρούς τρο-

αρέζ - σύμφωνα με την El Mundo που επικαλείται ανώνυμους αξιωματικούς - προμήθευσε τα εκρηκτικά τους "τρομοκράτες" μέσω του Ζουχέρ...

Το ισπανικό υπουργείο δημόσιας τάξης δεν αρνείται τα στοιχεία. Δεσμεύεται ότι "θα κάνει έρευνα".... (Αποκαλύπτεται έτσι παρεπιπτόντως ότι τουλάχιστον μία φορά, στις 14/4, η ισπανική αστυνομία "απέδωσε" στους "μυστηριώδεις ισλαμιστές τρομοκράτες" τις επαγγελματικές ασχολίες των δικών της πρακτόρων... Φτιάχνει δηλαδή το προφίλ των "ισλαμιστών τρομοκρατών" με βάση τις δικές της δραστηριότητες...)

15/6/2004: Ενώ όσοι Μαροκίνοι μετανάστες συλλαμβάνονται σαν "υποπτοι" πρέπει να αποδείξουν την αθωότητά τους, 3 Ισπανοί, μεταξύ των οποίων και ο Σουαρέζ, που κατηγορούνται για συνεργασία με τρομοκρατική οργάνωση, αφήνονται ελεύθεροι ... με περιοριστικούς όρους.

15/7/2004: Ο "εθνικός" αντιτρομοκρατικός εισαγγελέας της Ισπανίας Μπαλτασάρ Γκαθόν δηλώνει ότι "το Μαρόκο είναι μεγάλη τρομοκρατική απειλή".

Φθινόπωρο 2004: Ο ισπανικός στρατός παρατάσει στις μεσογειακές ακτές απέναντι από το Μαρόκο μια συστοιχία αντιαεροπορικόν πυραύλων Patriot. Η δικαιολογία; "Για να αντιμετωπιστεί η τρομοκρατία"....

16/11/2004: Μια νεαρή μαροκινή δικάζεται και καταδικάζεται μέσα σε 25 λεπτά σε 6 χρόνια κάθειρξη. Κατηγορία; Ότι μετέφερε και παρέδωσε στους τρομοκράτες τις βόμβες που μήκταν στα τρέινα...

μοκράτες και έναν αστυνομικό. Οι 4 αργότερα θα γίνουν 7.

(Πολύ βολική εξέλιξη: οι νεκροί δεν μιλάνε, ούτε καν για να υποστηρίξουν ότι είναι άσχετοι....)

Απρίλης 2004: Η ισπανική αστυνομία συλλαμβάνει διάφορους γνωστούς των 4 (ή 7) με την κατηγορία ότι "γνώριζαν τρομοκράτες" άρα ήταν "μέλη του τρομοκρατικού δικτύου".

14/4/2004: Ένα μήνα μετά την σφαγή η ισπανική αστυνομία ανακοινώνει περηχάρης ότι "τα χρήματα για την οργάνωση των επιθέσεων βρέθηκαν από πωλήσεις ναρκωτικόν, βασικά χασίς και χαπιών ecstasy".

29/4/2004: Η ηλεκτρονική σελίδα του BBC αναφέρεται σε δημοσίευμα της ισπανικής καθεστωτικής εφημερίδας El Mundo σύμφωνα με το οποίο δύο κρατούμενοι ύποπτοι για τις επιθέσεις στη Μαδρίτη ήταν συνεργάτες της ισπανικής ασφάλειας!

Σύμφωνα μ' αυτήν την αποκάλυψη ο μαροκινός Ραφά Ζουχέρ έδινε πληροφορίες για διακίνηση ναρκωτικόν, κυρίως χασίς και χαπιών ecstasy, ενώ ο ισπανός Χοσέ Εμίλιο Σουαρέζ ήταν σχετικός με την διακίνηση όπλων και εκρηκτικόν. Ο Σου-

The screenshot shows a BBC News article from the World Edition. The headline is "Spain suspects 'were informants'". The sub-headline reads: "The Spanish interior ministry says it is investigating reports that two suspects in the 11 March Madrid train bombings were police informants." The article text includes: "The move came after Spain's El Mundo newspaper said Moroccan Rafa Zuher and Spaniard Jose Emilio Suarez had been in contact with police before the attacks." It also mentions: "The men are suspected of providing dynamite for the attacks, which killed 191 people and injured more than 2,000." and "The paper said they passed on details about drug deals and other crimes." There is a "Link" section with a paragraph about Mr. Suarez's arrest. At the bottom, it says "The ministry said that if necessary, the results of the inquiry would be handed over to a judge."

προς την μεριά εκείνου που "προσφέρει ασφάλεια".

Δεύτερον, πράξη τυφλής μαζικής βίας εναντίον αόπλων με οποιαδήποτε λογική αναμονή οφέλους δεν μπορεί να σχεδιάσει και να πραγματοποιήσει κανένας άλλος παρά μόνο εκείνος που ελέγχει ήδη τους μηχανισμούς διαμόρφωσης της κοινής γνώμης. Μόνο υπό την αυστηρή προϋπόθεση ότι οι διάχυτες υποψίες θα συγκεντρωθούν προς την

Οι σημερινοί μακελάρηδες είναι σουρεαλιστές;

Πριν προχωρήσουμε σε πιο συγκεκριμένη ανάλυση του γιατί ΤΩΡΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ, για να μην μείνουν σκιές, ας αναρωτηθούμε: *μήπως, παρ' όλα αυτά τέτοιου είδους ενέργειες μπορούν να τις κάνουν και κάποιοι "αδύναμοι";* Κάποια απελευθερωτικά κινήματα, κάποιες αντιστασιακές οργανώσεις ίσως; Μήπως, τελικά, δικαιολογείται η αμφιβολία και η σύγχυση για το ποιό ανατινάζουν τραίνα ή πλατείες στην τύχη;

Πριν απ' όλα το βασικό: οποιοδήποτε απελευθερωτικό κίνημα, οποιαδήποτε αντιστασιακή οργάνωση, ό,τι κι αν πρεσβεύουν, για οτιδήποτε κι αν αγωνίζονται, όσο κι αν συμφωνεί ή διαφωνεί κανείς μαζί τους, οπουδήποτε στον πλανήτη και οποτεδήποτε στην ιστορία, ήταν και είναι ορθολογικοί πολιτικοί οργανισμοί. Δηλαδή: στις πράξεις τους αιτίες και αποτελέσματα, μέσα και σκοποί, συνδέονται λογικά.

Δεν είναι λοιπόν καθόλου συμπτωματικό αυτό που ο κοινός νους ήξερε και καταλάβαινε μέχρι πρόσφατα - μέχρι, δηλαδή, ν' αρχίσει να απλώνεται η οργανωμένη παράνοια στις αναπτυγμένες καπιταλιστικά κοινωνίες. Τα απελευθερωτικά κινήματα, οι αντιστασιακές οργανώσεις, κλπ, δεν σκοτώνουν χύμα, στα τυφλά, άσχετους. Αυτή τους η επιλογή δεν είναι θέμα ηθικής ώστε να τίθεται εν αμφιβόλω. Είναι θέμα κοινής λογικής. Όποιος δεν έχει την εξουσία να πουλήσει ασφάλεια στους τρομαγμένους πληθυσμούς, και όποιος δεν ελέγχει τους προπαγανδιστικούς μηχανισμούς ώστε να υποδείξει τον αποδιοπομπαίο τράγο που τον βολεύει, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΙΠΟΤΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙ μ' αυτόν τον τρόπο. Αντίθετα έχει πολλά να χάσει. Κι αν πάλι κάποιος έχει την εξουσία και τον έλεγχο της προπαγάνδας είναι ήδη κράτος...

Δεν είναι καθόλου τυχαίο πως στη διάρκεια της αντάρτικης αντίστασης στη ναζιστική κατοχή, σε διάφορες χώρες την Ευρώπης, δεν έχει κανενός είδους "τυφλό" κτύπημα... Ούτε είναι τυχαίο πως στους (πιο πρόσφατους) σκληρούς, αιμοβόρους και μακροχρόνιους πολέμους που διεξήγαγαν κράτη τα τελευταία 50 χρόνια, στο Βιετνάμ οι ΗΠΑ και στο Αφγανιστάν η ΕΣΣΔ, ούτε οι βιετναμένοι ούτε οι αφγανοί έκαναν "τρομοκρατικά κτυπήματα" στην Ουάσιγκτον, στη Μόσχα ή οπουδήποτε αλλού! Δεν τους έλειπαν ούτε τα κρηκτικά, ούτε η τεχνολογία, ούτε οι εδελοντές!! Είναι απλό: με τέτοιες ενέργειες θα συσπείρωναν τις αντίστοιχες κοινωνίες εναντίον τους - ακριβώς το αντίθετο απ' ό,τι χρειάζονταν!!! Δεν είναι ζήτημα θρησκευτικού "πιστεύω", ούτε της βίας που υπέστησαν και του δίκιου που είχαν. Είναι ζήτημα στοιχειώδους πολιτικής πρόνοιας: κανένα απελευθερωτικό κίνημα, καμία αντιστασιακή οργάνωση δεν θα είχε συμφέρον να σκληρύνει εναντίον της τις κοινωνίες στις οποίες προσπαθεί να στηριχτεί ο στρατός τον οποίο πολεμάει. Το αντίθετο είναι το ζητούμενο σε τέτοιες περιπτώσεις.

"σωστή μεριά" (που πρέπει να είναι αντίθετη από την πραγματική προέλευση των δραστών) μπορεί κανείς να επιτύχει την *πειθάρχηση* ενός πληθυσμού μέσα από την *τρομοκρατική του*. Χωρίς τον αποπροσανατολισμό η πρόκληση πόνου, φόβου και πανικού γίνεται μπου μεραγκ!

Αν υπάρχουν αμφιβολίες στην κοινωνία που βρίσκεται στα μετόπισθεν του στρατού που σε καταστρέφει, αυτές να ισχυροποιηθούν. Τέτοιες αμφιβολίες δεν ισχυροποιούνται όμως με τον φόβο της ανατίναξης του σούπερ μάρκετ της γειτονιάς!!!

Κι αυτό έχει μεγάλη σημασία για τα τερατώδη ψέματα τα οποία μας σερβίρουν.

Μήπως, όμως, θα πει κάποιος, υπάρχει ο παραλογισμός της εκδίκησης που "σπρώχνει" κάποιον να κάνει κάτι που θα στραφεί, τελικά, εναντίον του; Αν μιλάει κανείς για προσωπικά πάθη, τότε κάτι τέτοιο είναι πράγματι πιθανό... Όταν θυμώνουμε με τα μικροπροβλήματά μας μιλάμε ή δρούμε συχνά με θολωμένο μυαλό...

Όμως όταν μιλάμε για "οργανώσεις" του Χ ή του Ψ είδους, όταν μιλάμε για οργανισμούς (όπως μας λένε σκιαγραφώντας τους βολικούς "αποδιοπομπαίους τράγους") που αναλύουν, στρατολογούν, εκπαιδεύουν, σχεδιάζουν, μεθοδεύουν, οπλίζουν, κρύβονται κλπ.... όταν εν τέλει σαν "ιδανικοί τρελοί" μας σερβίρονται μικρότεροι ή μεγαλύτεροι σχηματισμοί με στρατιωτική οργάνωση, ιεραρχία και σχέδιο (π.χ. η περιβόητη Αλ Κάιντα) πού ακριβώς χωράει ο "παραλογισμός της εκδίκησης" σα τρόπος συμπεριφοράς; ΠΟΥΘΕΝΑ! Δεν γίνεται κάποιος να έχει ξεκάθαρο, "ψυχρό" μυαλό για τις αιτίες που τον κινούν και τα αποτελέσματα που επιδιώκει, για τα μέσα που θα χρησιμοποιήσει και τους σκοπούς που υπηρετεί, για το χρονοδιάγραμμα των ενεργειών του και την παγκόσμια (υποτίθεται...) διασπορά τους, και ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ να είναι "θολωμένος", "τυφλά παράλογος" ..... ταύρος σε υαλοπωλείο! Όχι, κάτι είναι αδύνατο!

Μα είναι κι αυτό το "αδύνατο" που θεωρείται "φυσιολογικό" τμήμα του αποπροσανατολισμού που κάνει την σκόνη των βομβών σε τραίνα και πλατείες ακόμα πιο τυφλωτική...

Τελευταίο: τι θα λιγότευε στην (υποτιθέμενη) "μανιασμένη εκδικητικότητα" αν ο (υποτιθέμενος) ισλαμοαυτοβομβιστής ανατιναζόταν όχι στο σταθμό μιας λαϊκής γειτονιάς (όπως έγινε στη Μαδρίτη) ή μιας γειτονιάς που κατά πλειοψηφία ζουν μουσουλμάνοι (όπως έγινε στο Λονδίνο) αλλά στην πόρτα του υπουργείου εξωτερικών του αγγλικού ή του ισπανικού κράτους ή έξω από ένα στρατόπεδο; ΤΙΠΟΤΑ! Και τότε; Γιατί ο υποτιθέμενος "μανιασμένος εκδικητής" δεν είναι, τουλάχιστον, στοιχειωδώς εύστοχος; ΜΑ ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ "ΜΑΝΙΑΣΜΕΝΟΣ ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ" ΣΑΝ ΤΕΤΟΙΟΣ!!

Και αυτά που συμβαίνουν δεν είναι καθόλου αυτά που μας λένε και μας "εξηγούν" ότι συμβαίνουν. **Οι βόμβες στο ψαχνό είναι κρατικές δουλειές!!!**

Τότε που οι μακελάρηδες ήταν ..."κόκκινοι"

Πρέπει να ξαναγυρίσουμε στο ΠΟΙΟΣ ΩΦΕΛΕΙΤΑΙ από τις βόμβες στο ψαχνό. Και με τις μικρές μας δυνατότητες πρέπει να δώσουμε ξεκάθαρες απαντήσεις στο συναφές ερώτημα ΓΙΑΤΙ ΤΩΡΑ; Πριν όμως χρειάζεται να κάνουμε μια μικρή ιστορική αναδρομή. Γιατί στο παρελθόν, το όχι μακρινό, υπάρχουν τα στοιχεία του ΠΩΣ αυτή η κανιβαλική πρακτική, των μαζικών δολοφονιών, οργανώνεται.... Κι αν ξεχάσουμε την Ιστορία τότε είμαστε καταδικασμένοι όχι μόνο να την ξαναζήσουμε τραγικά ή γελοία, αλλά και να την πληρώσουμε ακριβά.

12 Δεκεμβρίου του 1969, πλατεία Fontana, στο Μιλάνο. Μια βόμβα σκάει έξω από τράπεζα, σκοτώνοντας και σακατεύοντας δεκάδες περαστικούς. Σοκ για το μακελειό: η επίσημη εκδοχή (του ιταλικού κράτους) θα είναι ότι την έβαλαν ... "αναρχικοί"... Ελάχιστοι πιστεύουν ότι αυτό είναι αλήθεια. Φτάνει που το "πιστεύει" η αστυνομία...

2 Αυγούστου του 1980, σιδηροδρομικός σταθμός της Μπολόνια, πάλι στην Ιταλία. Μια βόμβα σκάει, σκοτώνει 85 και τραυματίζει 200 ανυποψίαστους ιταλούς. Ακόμα μεγαλύτερο σοκ και οργή. Το ιταλικό κράτος προσπαθεί να αποδώσει το μακελειό στην "τρέλα" της "κόκκινης τρομοκρατίας". Ελάχιστοι πιστεύουν αυτήν την εκδοχή. Φτάνει που την "πιστεύει" η αστυνομία.

12 Οκτωβρίου 1990. Το "ανατολικό μπλοκ" καταρρέει, ο πλανήτης ζει τις πιο κοσμοϊστορικές στιγμές του μετά τον Β παγκόσμιο πόλεμο. Ο Ιταλός πρωθυπουργός Τζούλιο Αντρέοτι, πιεζόμενος από τις έρευνες ενός ανακριτή της Βενετίας που επιμένει να ψάχνει την αλήθεια πίσω από μια μυστηριώδη εκτέλεση 3 καρραμπιγιέρων το 1972 (η οποία είχε επίσης αποδοθεί στην "κόκκινη τρομοκρατία") παραδέχεται ενώπιον του υπουργικού συμβουλίου: *Ναι, έχει υπάρξει για πολλά χρόνια μια μυστική δομή πληροφοριών και ασφάλειας, που λέγεται 'Επιχείρηση Gladio'... Η Gladio ήταν αναγκαία στη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου αλλά, με δεδομένη την κατάρρευση του Ανατολικού Μπλοκ, η Ιταλία θα εισηγηθεί στο Νατο ότι αυτή η οργάνωση δεν χρειάζεται πλέον...*

Μ' αυτήν την ωμή δήλωση ενός ανώτατου πολιτικού οι ευρωπαϊκές κοινωνίες θα μάθουν στα τέλη του 1990 αυτό που κάποιοι (λίγοι και θεωρούμενοι "αλλοπαρμένοι"...) υποψιάζονταν για δεκαετίες αλλά δεν μπορούσαν να αποδείξουν. Ότι κάτι "περιέργο συνέβαινε" πίσω από διάφορα "μυστηριώδη γεγονότα", συμπεριλαμβανομένων συγκεκριμένων δολοφονιών, αλλά και μαζικών σφαγών όπως εκείνες της ριαzza Fontana ή του σταθμού στη Μπολόνια. *Η συμβολή ενός μεγάλου αριθμού μυστηρίων που είχαν άμεση σχέση με την εξέλιξη του Γ' παγκόσμιου πολέμου (του "ψυχρού") έμελλε να διαλευκανθεί (αλλά μόνο εν μέρει) τους αμέσως επόμενους μήνες.*

Πράγματι. Η κυνική ομολογία του Ιταλού πρωθυπουργού για την ύπαρξη μιας κρυφής νατοϊκής οργάνωσης "έλυσε" τα φρένα μερικών πρώην πρακτόρων αυτής της οργάνωσης, και τους άνοιξε το στόμα. Στα τέλη του 1990 και στις αρχές του 1991 δημοσιογραφικές έρευνες (κυρίως στην Ιτα-

λία και στην Αγγλία), ομολογίες πρακτόρων της Gladio σε διάφορες χώρες της δυτικής Ευρώπης αλλά και δηλώσεις πολιτικών (συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας...) θα φέρουν στο φως την σχεδόν 40χρονη ύπαρξη ενός δικτύου πρακτόρων, στρατιωτικών, νεοφασιστών (αλλά και πολιτικών, και παπάδων, και μαφιόζων...) που είχε δράσει σ' ολόκληρη την δυτική Ευρώπη, απ' την δεκαετία του '50 και μετά. **Μιλώντας στην γαλλική εφημερίδα Le Monde στις 7 Νοεμβρίου του 1990 ένας αξιωματικός της Gladio θα πει ανάμεσα στα άλλα: *Ανάλογα με τις περιστάσεις ενισχύαμε ή εμποδίζαμε την τρομοκρατική δράση της άκρας δεξιάς. Αυτό ονομάστηκε "στρατηγική της έντασης".***

Τι ήταν η Gladio; Οι αρχχές της εντοπίστηκαν σε ένα μυστικό σύμφωνο, κάπου μεταξύ του 1949 και του 1952, που έκαναν οι κυβερνήσεις της Αγγλίας, του Βελγίου και των ΗΠΑ. Σύμφωνα μ' αυτό σχεδιάστηκε και άρχισε να φτιάχνεται ένα δίκτυο κατάλληλα εκπαιδευμένων πρακτόρων, σκόρπιο σε όλη την δυτική Ευρώπη, το οποίο έπρεπε ("παρασύροντας" κατάλληλα και άλλους...) να είναι έτοιμο για "ανορθόδοξο πόλεμο" στην περίπτωση που η Σοβιετική Ένωση εισέβαλε σε εδάφη πέρα από εκείνα που της είχαν αποδοθεί με την συμφωνία της Γιάτας. Στο αντισοβιετικό αυτό πρόγραμμα οι ιδανικότεροι να στρατολογηθούν, πέρα από κατάλληλα επιλεγμένους αξιωματικούς και υπηκόους των εμπλεκόμενων κρατών, θεωρήθηκαν οι διασωθέντες από τον Β παγκόσμιο πόλεμο ναζί.... που εδώ κι εκεί δεν ήταν και λίγοι. Όντως, αν και οι μυστικές υπηρεσίες όλων των "συμμάχων" είχαν φροντίσει για την διάσωση στελεχών του κεντροευρωπαϊκού ναζισμού, μόνη της η Αγγλία είχε προσφέρει άσυλο στα 8.000 μέλη της περιβόητης ναζιστικής "μεραρχίας της Γαλικίας". Τέτοιο περισσευόμενο δυναμικό δεν έπρεπε να πάει χαμένο....

Χρησιμοποιώντας την τεχνολογία ανορθόδοξου πολέμου που είχε αναπτύξει ο αγγλικός στρατός στη διάρκεια του Β Παγκόσμιου, τους διασωθέντες και διάσπαρτους στην Ευρώπη φασίστες, την θερμή συνεργασία των διάφορων ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, τα δολάρια και το ιδιαίτερο ενδιαφέρον των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών, άρχισε απ' τις αρχές της δεκαετίας του '50 η δημιουργία "κρυφών πυρήνων δράσης" σε όλη την Ευρώπη.

Αυτοί οι πυρήνες είχαν δύο ταυτόχρονες ατζέντες. Η μία ήταν πως θα έπρεπε να κάνουν σαμποτάζ, καταστροφές και άλλα παρόμοια, στην περίπτωση που ο σοβιετικός στρατός καταλάμβανε την Ευρώπη - πίσω απ' τις γραμμές του. Η άλλη αποστολή των πυρήνων της Gladio, στο όνομα ακριβώς του παγκόσμιου "κόκκινου κινδύνου" (και αξίζει εδώ να γίνουν οι λογικές συγκρίσεις με την σημερινή "παγκόσμια απειλή της ισλαμικής τρομοκρατίας"...) ήταν, όπως αποκαλύφθηκε σε άρθρο στον Guardian στις 10/12/90, με τα λόγια ενός πρώην πράκτορα: *η ενίσχυση της νόμιμης εξουσίας του [κάθε νατοϊκού] κράτους και η προστασία του από οποιαδήποτε απειλή εναντίον της ακεραιότητάς του...* [Οι πυρήνες της Gladio θα έπρεπε] *να υιοθετήσουμε με μεγάλη ετοιμότητα οποιαδήποτε προληπτική δράση ώστε να εξασφαλιστεί το κύρος του κράτους, η ικανότητά του για δράση, η*

Η κατάληψη του σχολείου στο Μπεσλάν και η σφαγή που ακολούθησε είναι μία ακόμα από "τις τρομοκρατικές επιθέσεις που βολεύουν". Στην προκειμένη περίπτωση η ρωσική σχολή κρατικών προβοκαταίων έχει τον δικό της μεγάλο κατάλογο "επιτυχιών", ειδικά απ' τα τέλη της δεκαετίας του '90, εφόσον έπρεπε να υπάρξει πανστρατιά της ρωσικής κοινωνίας στον πόλεμο στην Τσετσενία.

Έχει ενδιαφέρον πάντως πως ο μοναδικός απ' τους απαγωγείς που συνελήφθη ζωντανός δήλωσε ότι δεν ήξερε τον σκοπό της "επιχείρησης"... Πράγμα πολύ πιθανό αν "κάποιοι" ψαρεύουν απλά ανίδεους διεκπεραιωτές των σχεδίων τους...

Ποιος βομβάρδισε το Παρίσι, το καλοκαίρι του 1995;

Της **NAIMA BOUTELDJA***
THE GUARDIAN

Οι βόμβες της οργάνωσης της GIA (Αλγερινής Ενοπλης Ισλαμικής Ομάδας) που εξερράγησαν το καλοκαίρι του 1995 στο Παρίσι, κατέστησαν τη Γαλλία την πρώτη χώρα που δέχτηκε επίθεση από φανατικούς ισλαμιστές. Εκτοτε οι Γάλλοι πολιτικοί προειδοποιούσαν συνεχώς τη Βρετανία για τον κίνδυνο που εγκυμονεί η ανεκτικότητα της έναντι των ισλαμιστών πολιτικών αντιπροσώπων και των ριζοσπαστών ισλαμιστών κληρικών. Μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις του περασμένου Ιουλίου στο Λονδίνο, οι πολιτικοί σχολιαστές έσπευσαν να τονίσουν ότι η μηδενική ανεκτικότητα της Γαλλίας και η εκστρατεία «ένταξης» των μουσουλμάνων στο όνομα των δημοκρατικών αξιών - η οποία σφραγίστηκε και με την απαγόρευση των θρησκευτικών συμβόλων στα δημόσια σχολεία της χώρας, το 2004- γλίτωσε τη χώρα από τρομοκρατικές επιθέσεις, γεγονός που δεν απέτρεψε η Βρετανία. Όπως όμως τόνισε ο Τόνι Μπλερ «τώρα πα οι κανόνες του παιχνιδιού έχουν αλλάξει». Ξαφνικά οι πολιτικοί και τα μέσα ενημέρωσης της Βρετανίας επαινούν τη γαλλική συνταγή αντιμετώπισης της ισλαμικής τρομοκρατίας.

Πώς όμως επαινούμε το γαλλικό πρότυπο όταν μια δεκαετία μετά τις βόμβες στο παρισινό μετρό, έχουμε αποδεικτικά στοιχεία

ότι τις επιθέσεις των ισλαμιστών δεν τροφοδότησε ο ισλαμικός φονταμενταλισμός αλλά οι μυστικές υπηρεσίες της Αλγερίας, στο πλαίσιο εσωτερικών πολιτικών συγκρούσεων, οι οποίες εξήχθησαν και στην πρώην αποικιοκρατική δύναμη, τη Γαλλία; Σύμφωνα με ενδελεχείς μελέτες, όπως αυτή των Λουνίς Αγκούν και Ζαν-Μπατίστ Ριβουάρ, με τίτλο «Γαλλοαλγερία: Εγκλήματα και Ψεύδη του Κράτους», αυτό ακριβώς συνέβη.

Το 1991, το κύριο ισλαμικό κόμμα της Αλγερίας, το Ισλαμικό Μέτωπο Σωτηρίας, (FIS) κέρδισε τον πρώτο γύρο των εκλογών, στις πρώτες πολιτοματικές εκλογές της χώρας, απειλώντας έτσι να αποσπάσει την εξουσία από τους στρατιωτικούς οι οποίοι ήλεγχαν τη χώρα από τα παρασκήνια.

Επέμβαση του στρατού

Εκμεταλλευόμενος τον φόβο της Ευρώπης για σχηματισμό κυβέρνησης ισλαμιστών, ο αλγερινός στρατός παρενέβη για να ακυρώσει τον δεύτερο γύρο των εκλογών, αναγκάζοντας τον πρόεδρο να παραιτηθεί και αναθέτοντας σε προσωρινή επιτροπή τη διακυβέρνηση της χώρας. Η νομιμότητα, ωστόσο, αυτής της νέας κατάστασης μπορούσε να κατοχυρωθεί μόνο αν

εκμηδενιζόταν η αντιπολίτευση των ισλαμιστών. Για τον σκοπό αυτό άνδρες των μυστικών υπηρεσιών της Αλγερίας (DRS) παρείσφρασαν συστηματικά σε ομάδες εξεγερμένων ισλαμιστών όπως η GIA.

Από το 1992 και έπειτα η DRS άρχισε τον δικό της ψεύτικο ανταρτοπόλεμο με τάγματα θανάτου, στα οποία συμμετείχαν υποτιθέμενοι ισλαμιστές. Το 1994 η DRS κατάφερε να τοποθετήσει επικεφαλής της GIA τον Τζαμέλ Ζιτουνί, έναν από τους ισλαμιστές τους οποίους ήλεγχε. Τον Ιανουάριο του 1995, ωστόσο, ο βρώμικος πόλεμος της Αλγερίας άρχισε να φθίνει. Η ιταλική κυβέρνηση οργανώσε στη Ρώμη συνάντηση των πολιτικών κομμάτων της Αλγερίας συμπεριλαμβανομένου και του FIS. Οι συμμετέχοντες συμφώνησαν σε κοινή πλατφόρμα, ζητώντας τη διεξαγωγή έρευνας για τη βία στη Αλγερία, τον τερματισμό της ανάμειξης του στρατού στην πολιτική και την επαναφορά του κράτους δικαίου.

Όλα αυτά έφεραν τους Αλγερινούς στρατηγούς σε δύσκολη θέση. Απεγνωσμένοι και με τη βοήθεια των μυστικών υπηρεσιών, εξύφραναν συνωμοσία για να αναγκάσουν τους Γάλλους πολιτικούς να μην άρουν ποτέ πλέον την υποστήριξη τους στη στρατιωτική κούνια.

Τις επιθέσεις τροφοδότησαν οι μυστικές υπηρεσίες της Αλγερίας.

Όπως καταδεικνύει το βιβλίο των Αγκούν και Ριβουάρ, Αλγερινοί κατάσκοποι στη Γαλλία, που είχαν αρχικώς το καθήκον να παρείσφραζαν στα δίκτυα των ισλαμιστών, μετατράπηκαν σε προβοκάτορες. Την άνοιξη του 1995, ο Αλγερινός πράκτορας Αλί Τουσέντ άρχισε να στρατολογεί δυσαρεστημένους νεαρούς από χώρες της βορείου Αφρικής για να προχωρήσουν σε τρομοκρατικές επιθέσεις στη Γαλλία. Οι αλγερινές μυστικές υπηρεσίες, υπό τον Ζιτουνί, πίεσαν την GIA να σκοτώσει ηγέτες του FIS που ζούσαν στη Γαλλία. Στις 11 Ιουλίου 1995 δολοφονείται ο Αμπντελμπακί Σαχράουι, ηγέτης του FIS. Η GIA αναλαμβάνει την ευθύνη.

Έπειτα από μια ακόμη επίθεση, ο Ζιτουνί ζήτη από τον Γάλλο πρόεδρο Ζακ Σιράκ να γίνει μουσουλμάνος για να σωθεί. Η επακόλουθη υστερία κατά του Ισλάμ και κατά του ισλαμισμού ώθησε τη γαλλική κυβέρνηση να άρει την υποστήριξη της από τη συνθήκη της Ρώμης. Τι απέγιναν οι δράστες των επιθέσεων; Οι εγκέφαλοι της βασικής επίθεσης δεν συνελήφθησαν ποτέ. Ο Αλί Τουσέντ, τον οποίο οι γαλλικές και οι αλγερινές αρχές θεωρούν τον κύριο υπεύθυνο, διέφυγε τη σύλληψη και επέστρεψε στην Αλγερία.

*Η Naima Bouteldja είναι Γαλλίδα δημοσιογράφος και ερευνήτρια του Ινστιτούτου Transnational.

Αν και με το πιο πάνω ρεπορτάζ (από την αγγλική Guardian, αναδημοσιευμένο από την "Καθημερινή") αποκαλύπτεται ένα (μικρό πάντως) μέρος των μεθοδεύσεων των κρατικών μυστικών υπηρεσιών της Αλγερίας, και η εκ μέρους τους "παραγωγή ισλαμικής τρομοκρατίας", είναι λογικά αδύνατο να αφήσουμε έξω απ' την συγκεκριμένη ιστορία το γαλλικό κράτος. Είναι προφανές ότι το Παρίσι ενοχλήθηκε ιδιαίτερα απ' το ανακάτεμα της (κεντροαριστερής τότε) ιταλικής κυβέρνησης "στα πόδια" του - δηλαδή στον δικό του "ζωτικό χώρο". Η κατασκευή "τρομοκρατικών επιθέσεων από φανατικούς ισλαμιστές" στη Γαλλία επέτρεψε στο Παρίσι να αποχωρήσει απ' τις συζητήσεις που σχεδίαζε η Ρώμη - ή, ειπωμένο αλλιώς, επέτρεψε στο Παρίσι να γλυτώσει τα παζάρια με τη Ρώμη για την επιρροή (του κάθε κράτους) στην Βόρεια Αφρική...

Αγγλικ

Το ρίγος που είχε αισθανθεί η βρετανική κοινή γνώμη, όταν το 2001 είχε αποκαλυφθεί ότι οι βρετανικές μυστικές υπηρεσίες βρίσκονταν πίσω από ορισμένες πολύνεκρες βομβιστικές επιθέσεις που είχαν «χρεωθεί» στον IRA, φαίνεται τώρα να διαπερνά και την ιρακινή κοινωνία, καθώς πληθαίνουν οι ενδείξεις ότι οι βρετανικές και αμερικανικές δυνάμεις εφαρμόζουν την ίδια τακτική και στο κατεχόμενο Ιράκ.

Αφορμή για την ενίσχυση της εκδοχής αυτής αποτέλεσε η σύλληψη και θεαματική απελευθέρωση των δύο βρετανών πρακτόρων στις 19 Σεπτεμβρίου στη Βασόρα.

Το επεισόδιο αυτό αν και συσκοτίστηκε με τα ρεπορτάζ σκοπιμότητας, παρέμεινε εξαιρετικά αποκαλυπτικό λόγω ορισμένων διαφωτιστικών λεπτομερειών του: από την επισήμανση του BBC ότι επρόκειτο για πράκτορες της SAS μέχρι την αποκαλυπτική αναφορά στα φιλιά της «Washington Post» ότι οι δύο Βρετανοί «βρίσκονταν σε αποστολή δολοφονίας ιρακινών στρατιωτών ή τοποθετήσης βομβών».

Το επεισόδιο αυτό προστέθηκε στη λίστα των «σκοτεινών επιδόσεων» των βρετανικών μυστικών υπηρεσιών.

Η σφαγή στο Ομαχ

Μια λίστα που ξεκινά από την υπόθεση της βομβιστικής επίθεσης στο Ομαχ της Ιρλανδίας τον Αύγουστο του 1998, που αρχικά αποδόθηκε στη μαχητική πτέρυγα του IRA, τη γνωστή ως Real IRA. Η επίθεση εκείνη, που είχε προκαλέσει τον θάνατο 29 πολιτών, αποδείχθηκε τέσσερα χρόνια μετά ότι είχε σχεδιαστεί και εκτελεστεί από δύο πράκτορες, που είχαν διεισδύσει στον Real IRA και δραούσαν ως μέλη του.

Το 2002 ήταν η περίπτωση της δολοφονίας ενός γνωστού ιρλανδού δικηγόρου και υπερχαμένου των ανθρωπι-

Δημοσίευμα της "Ελευθεροτυπίας", 2/10/2005. Με αφορμή την οργάνωση μιας προβοκατόρικης "βόμβας στο ψαχνό" απ' τις πολλές που χρησιμοποιούνται για να υπονομεύσουν την ιρακινή αντίσταση (στην προκειμένη περίπτωση από άγγλους πράκτορες στη Βασόρα), υπενθύμιση της "παράδοσης" των αγγλικών υπηρεσιών στο να σκοτώνουν (ακόμα και) άγγλους. Και μια "λεπτομέρεια" όσον αφορά τις βόμβες στο μετρό του Λονδίνου. Αξιωματικοί της αγγλικής "αντιτρομοκρατίας" δήλωσαν ανώνυμα (τόσο λίγο όσο χρειάζονται για να περάσει απαρατήρητο...) ότι αμφιβάλλουν για το κατά πόσο οι "καμικάζι" των τρελών ήξεραν ότι οι βόμβες θα εκραγούν. Ηθικό δίδαγμα; Είναι εύκολο να ανατεθεί, σε κάποιους άπειρους μητροπολιτάνους, το να "μεταφέρουν κάτι" (μια βαλίτσα ας πούμε) σε συγκεκριμένη μέρα και ώρα, με συγκεκριμένο δρομολόγιο. Το κατά πόσον αυτό το "κάτι" θα ανατιναχτεί ερήμην τους (μετατρέποντάς τους σε εκούσιους "μάρτυρες") με ωρολογιακό, τηλεκατευθυνόμενο ή άλλο τρόπο, αυτό είναι πράγματι δύσκολο να το ξέρουν... Όπως επίσης και ποιός τελικά και γιατί "τους έστειλε"....

αξιοπιστία της κυβέρνησής του...

Ο εμπλουτισμός αυτός προέκυψε στα τέλη της δεκαετίας του '90. Κάποιοι μέσα στην Gladio σκέφτηκαν: και γιατί να καθόμαστε άπραγοι περιμένοντας τους ρώσους; Γιατί να μην δράσουμε προληπτικά; Και ποιά ακριβώς θα μπορούσε να είναι η προληπτική δράση, στο όνομα της ενίσχυσης των δυτικών κρατών και των ικανοτήτων τους απέναντι στον "κόκκινο κίνδυνο"; Όπως το έθεσε ωμά ένας άλλος πρώην πράκτορας, *"έπρεπε να είμαστε έτοιμοι να επιτεθούμε σε πολίτες, σε γυναίκες, σε παιδιά, σε αδύους ανθρώπους, σε ανώνυμους ανθρώπους που δεν είχαν καμία σχέση με τα πολιτικά παιχνίδια. Ο λόγος ήταν εξαιρετικά απλός: να αναγκάσουμε... την κοινή γνώμη να τρέξει στο κράτος ζητώντας μεγαλύτερη ασφάλεια"*.

Τερατώδες; Αδιανόητο για τον κοινό νου; Ναι! Αλλά πέρα για πέρα αληθινό!!!

Το ιστορικό γεγονός είναι ιδιαίτερα δραματικό ώστε να το αγνοούμε όταν αναρωτιόμαστε ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΗΜΕΡΑ.

- Τα κράτη μέλη του Νατο δημιούργησαν απ' την δεκαετία του 1950 ένα διεθνικό "δίκτυο" πρακτόρων / προβοκατόρων, του οποίου αποστολή - ανάμεσα στα άλλα - ήταν και οι μαζικές, παραδειγματικές "προληπτικές δολοφονίες" έτσι ώστε να ενισχύεται η κοινωνική ροπή προς την ασφάλεια, και άρα η δύναμη των κρατών. (Έχει μεγάλη σημασία το να συγκρατήσουμε την μορφή αυτής της "δικτυακής / άορατης / πανταχού παρούσας" οργάνωσης δολοφόνων: είναι ακριβώς αυτή που αποδίδεται σήμερα στην περιβόητη και δήθεν "ισλαμική τρομοκρατία"!!).

Το σχέδιο στο σύνολό του λεγόταν "Stay Behind". Gladio ήταν το όνομα του ιταλικού κλιμακίου αυτού του δικτύου, και εκ των υστέρων έτσι ονομάστηκε ολόκληρο. Η μυστική αυτή οργάνωση είχε παραρτήματα (στις παρενθέσεις τα τοπικά ονόματα, όπου έγιναν γνωστά) σε: Αυστρία (Schwert), Βέλγιο (SDR-8), Δανία, Γαλλία (Glaive), Δυτική Γερμανία, Ελλάδα (Κόκκινη Προβιά), Λουξεμβούργο, Νορβηγία, Πορτογαλία, Ισπανία, Σουηδία (Sveaborg), Ελβετία (P26), Τουρκία (Τμήμα Ειδικού Πολέμου) και βέβαια στην Αγγλία και στις ΗΠΑ. Μετριοπαθείς υπολογισμοί εκτιμούν

Αιματηρές προβοκάτσιες σε ρυθμό 4ου παγκοσμίου πολέμου

Η "επιχείρηση Stay Behind" με όλα τα γνωστά ή άγνωστα παρακλάδια της, η μεθόδευση απ' τα ίδια τα καπιταλιστικά κράτη επιθέσεων εναντίον των υπηκόων τους (βασικά εναντίον των εργατικών τους τάξεων...), η *στρατηγική της έντασης* και οι πρακτικές στρατιωτικοποίησης των κοινωνιών, τα ψέματα, οι συγκαλύψεις και οι αποπροσανατολισμοί, όλα αυτά θα μπορούσαν να θεωρηθούν σαν παρελθόν, σαν εφιαλτικό κομμάτι της ιστορίας... αν δεν συνέβαινε τα κράτη και τα αφεντικά να έχουν πέσει με τα μούτρα σε έναν ακόμα γύρο σκληρών και βίαιων αναμετρήσεων μεταξύ τους, που αρκετοί από τους ειδικούς τους δεν διστάζουν πια να ονομάσουν Δ΄ παγκόσμιο πόλεμο. Κι αυτός ο γύρος

ότι τα άμεσα οργανωμένα μέλη της Gladio ήταν τουλάχιστον 15.000 - και σύμφωνα με τα σχέδια μπορούσαν να "κινητοποιήσουν" δεκαπλάσιο αριθμό ατόμων.

Παρόμοια δίκτυα πρακτόρων / τρομοκρατών / προβοκατόρων και ίδια σχέδια εφαρμόστηκαν και εκτός Ευρώπης. Το Condog, με ακόμα πιο αιμοβόρα αποστολή, έδρασε για δεκαετίες στη Λατινική Αμερικής. Και το Cointelpro στο εσωτερικό των ΗΠΑ.

- Η "επιχείρηση Gladio" δεν ήταν απλά σε γνώση των εμπλεκόμενων κρατών, ένα φρούτο εισαγωγής. Διέδετε την απαραίτητη όσωση με τις κατά τόπους κρατικές υπηρεσίες, τους στρατούς, τους δημοσιογράφους και τις πολιτικές κλίκες μέχρι την κορυφή της εξουσίας. *Αν δεν συνέβαινε έτσι η δράση της θα μπορούσε να μπλοκαριστεί ή να αποκαλυφθεί οποιαδήποτε στιγμή, ακόμα και "κατά λάθος"....*

- Το δίκτυο αυτό, όπου χρειάστηκε να δράσει - δηλαδή να σκοτώσει, είτε επιλεγμένα είτε μαζικά, "τυφλά" - έδρασε. Αξιοποίησε τους νεοφασίστες σε κάθε περίπτωση, όπου χρειαζόταν χέρια.... Οργάνωσε και οργανώθηκε με τους ανά κράτος μηχανισμούς. Κι όπου βόλευε "αυτονομήθηκε", "εμπλουτίστηκε", κλπ....

Αυτή η τερατώδης δολοφονική μηχανή, που τυπικά στρεφόταν κατά του "αναγνωρισμένου" εχθρού (της Σοβιετικής Ένωσης τότε) και ουσιαστικά είχε σκοπό *την στρατιωτικοποίηση των δυτικών κοινωνιών*, υποτίθεται πως ήταν ένα από τα εργαλεία των κρατών στη διάρκεια του Γ ("ψυχρού") παγκόσμιου πολέμου. Υποτίθεται επίσης ότι μετά την ομολογία του Αντρεότι τον Οκτώβριο του 1990 και τον χειμάρο αποκαλύψεων που ακολούθησαν τους επόμενους μήνες, η Gladio "διαλύθηκε". Είναι αυτό αλήθεια; Πρέπει να το "πιστέψουμε";

Και γιατί να μην "αναδιαρθρώθηκε" εν όψει "νέων κινδύνων"; Μήπως διαλύθηκαν τα κράτη που είχαν φτιάξει την Gladio; Μήπως οι μυστικές υπηρεσίες κάθε κράτους έγιναν αγγελοῦδια, ή μήπως οι νεοναζί και οι πράκτορες το γύρισαν στην καλλιέργεια λαχανόκηπων; Μήπως διαλύθηκε το Νατο; **Ή μήπως τέλειωσε η ανάγκη των καπιταλιστικών κρατών και των αφεντικών να δηλητηριάζουν με ισχυρές δόσεις φόβου την καθημερινότητά μας ενισχύοντας έτσι, για "προληπτικούς πολεμικούς λόγους", την αξιοπιστία και την "αναγκαιότητα" των μηχανισμών τους;**

άρχισε αμέσως μόλις τελείωσε ο προηγούμενος: στις αρχές της δεκαετίας του '90.

Το τι σημαίνει αυτός ο "τέταρτος παγκόσμιος πόλεμος" στην τωρινή φάση του, και τι σχέση έχει με τις ανατινάξεις τραίνων κλπ, δεν χρειάζεται κατ' αρχήν να το πούμε εμείς. Υπάρχουν άλλοι που ξέρουν.

Ένας από αυτούς είναι ο Edward Luttwak. Ο Luttwak, 63 χρονών σήμερα, είναι ένας αμερικάνος σκληροπυρηνικός συντηρητικός, που έχει διεθνώς την φήμη "στρατηγικού αναλυτή" υψηλού κύρους. Προφανώς επειδή έχει τις δέουσες σχέσεις στα λεγόμενα "κέντρα αποφάσεων". Ανάμεσα στα

άλλα ο E. Luttwak είναι στέλεχος του Κέντρου Στρατηγικών και Διεθνών Μελετών της Ουάσιγκτον, ενώ θεωρείται αυτός που εισήγαγε πρώτος τις τελευταίες δεκαετίες την χρήση στρατιωτικών αναλύσεων στις διεθνείς οικονομικές αντιθέσεις. Στην Ελλάδα είναι γνωστός από την έκδοση (το 2003) του βιβλίου του "Turbo Capitalism".

Ο E. Luttwak βρέθηκε στην Αθήνα το καλοκαίρι του 2004, και παραχώρησε συνέντευξη στην εφ. "Ελευθεροτυπία" (2/8/04). Εκεί καταγράφεται η εξής στιχομυθία:

Ερ: Πώς θα περιγράφατε με λίγα λόγια όσα συμβαίνουν σήμερα στον κόσμο, με την τρομοκρατία κλπ;

Απ: Η παγκόσμια πολιτική και η φιλοσοφία των συγκρούσεων συνεχίζονται και στις μέρες μας να αποτελούν τις δομές του ανταγωνισμού των μεγάλων δυνάμεων. Αλλά ζούμε σε μια ιστορική περίοδο στην οποία οι μεγάλες δυνάμεις συναγωνίζονται σε περιορισμένο βαθμό και αποφεύγουν να εμπλέκονται σε πολεμικές συγκρούσεις μεταξύ τους. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο η τρομοκρατία μας φαίνεται τόσο τεράστιο θέμα, μας εντυπωσιάζει τόσο πολύ... Αλλά ας μην ξεχνάμε ότι στις πολεμικές συγκρούσεις των μεγάλων δυνάμεων στο παρελθόν καταστρέφονταν ολόκληρες πόλεις και όχι βαγόνια τρένων ή καφέ..."

Ο Luttwak δεν μασάει τα λόγια του, κι ας είναι λίγα. Αυτό που λέει καθαρά, ωμά, είναι τερατωδώς απλό: *Αν ανατινάζονται βαγόνια, καφενεία κλπ, αυτό οφείλεται στο ότι τα καπιταλιστικά κράτη συγκρούονται βίαια σε "περιορισμένο βαθμό" ακόμα, "αποφεύγουν να πολεμήσουν κατευθείαν μεταξύ τους"...* κι έτσι και 'μεις οι αδαείς υπήκοοι "εντυπωσιαζόμαστε πολύ"!! Ενώ αν είχαμε καταλάβει ότι τα κράτη μας σκοτώνουν "λίγο" επειδή δεν έχουν μπει ακόμα στην ιστορική περίοδο που θα μας σκοτώνουν πολύ... Αν είχαμε καταλάβει ότι ανατινάζονται βαγόνια, καφενεία ή πλατείες επειδή δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα να ανατινάζονται πόλεις ολόκληρες, τότε... Τότε θα είμασταν ευχαριστημένοι!

Ποιά "ισλαμική τρομοκρατία" λοιπόν; Ποιοί "απογοητευμένοι, τρελοί και φανατικοί που μισούν τον τρόπο ζωής στη Δύση"; Ποιοί "σκοτεινοί απολίτιστοι" που από τις σπηλιές του Αφγανιστάν οργανώνουν την τρομοκρατική των πληθυσμών του πλανήτη; Η "πολιτική και η φιλοσοφία" των διακρατικών ενδοκαπιταλιστικών συγκρούσεων, και η οργάνωση των κατάλληλων ενεργειών "προετοιμασίας" και κλιμάκωσης της βίας, έχουν έδρα στα μεγάλα, φωτεινά και καθωσπρέπει σημεία του αναπτυσσόμενου κόσμου. Οι αποφάσεις που καταλήγουν σε διαλυμένα βαγόνια και διαμελισμένα κορμιά, λαμβάνονται στο Λονδίνο, στη Μαδρίτη, στη Ρώμη, στο Παρίσι, στην Ουάσιγκτον, στη Μόσχα, στο Κάιρο, στη Μελβούρνη... στην Άγκυρα, στην Αθήνα...

Ας πάρουμε λοιπόν το θέμα, εν συντομία, απ' την αρχή του.

Μαζί με το τέλος του Γ (ψυχρού) παγκόσμιου πολέμου, μαζί με την κατάρρευση του ενός από τους δύο πόλους παγκόσμιας ηγεμονίας και εκμετάλλευσης, τελείωσε και η μοιρασιά του κόσμου όπως είχε γίνει στο τέλος του Β, με τις συμφωνίες της Γιάλτας και άλλες. Αμέσως άρχισε ο

αγώνας για την καινούργια μοιρασιά.

Μοιρασιά του πλανήτη σημαίνει το ίδιο πάντα πράγμα. Έλεγχος της εργασίας και της υπεραξίας που παράγει· έλεγχος βασικών πηγών πρώτων υλών (και σ' αυτές δεν είναι καθόλου μόνο του το πετρέλαιο...): έλεγχος των αγορών· έλεγχος των εμπορικών διαδρομών... Κάθε τι που δια της βίας είχε συμφωνηθεί στα μέσα του '20ου αιώνα και δια της βίας έμεινε σχετικά σταθερό για 50 χρόνια, μπήκε ξανά στον πάγκο του χασάπη.

Οι αντιθέσεις πάνω σ' αυτήν την καινούργια παγκόσμια μοιρασιά έγιναν ακόμα οξύτερες απ' το γεγονός ότι τα δεδομένα τόσο στην οργάνωση της εργασίας όσο και στην οργάνωση της κατανάλωσης αλλάζαν τα τελευταία 20 χρόνια με οδηγό τις λεγόμενες "νέες τεχνολογίες". Πληροφορική, ρομποτική βιοτεχνολογίες: οι σχέσεις αλλάζουν ραγδαία. Εργοστάσια και ολόκληροι τομείς της παραγωγής μετακινούνται από την μια άκρη του πλανήτη στην άλλη.... Παραδοσιακοί τομείς και οικονομίες παρακαμάζουν και καταστρέφονται... Νέοι τομείς δημιουργούνται... Καινούργια "ήθη και έθιμα" πρέπει να δημιουργηθούν άμεσα (δηλαδή: βίαια) για να ταιριάζουν με τα νέα εμπορεύματα... Πρώτες ύλες που στο παρελθόν δεν ήταν χρήσιμες τώρα γίνονται καθοριστικές για την "ανάπτυξη".... Κράτη και κοινωνίες που στηρίζονταν σε ένα είδος παραγωγής υποσκελιζονται από άλλα κράτη και κοινωνίες που αποδεικνύονται αποτελεσματικότερα σε ένα άλλο είδος... Συσχετισμοί δύναμης που είχαν σταθεροποιηθεί σχετικά επί μερικές δεκαετίες ανατρέπονται... Οι νέες τεχνολογίες κάνουν ακόμα πιο στρατηγικής σημασίας την ενέργεια και τον έλεγχό της... Κλπ κλπ.

Μέσα στην οξύτητα αυτών των αλλαγών και την αβεβαιότητα που προκαλούν, οξύτητα και αβεβαιότητα των οποίων τα πρώτα μεγάλα κύματα ζούμε σε όλον τον κόσμο απ' τις αρχές κιόλας της δεκαετίας του 1990, ο πόλεμος μεταξύ των κρατών, "μεγάλων", "μεσαίων" και "μικρών" είναι το ένα δεδομένο. Το άλλο είναι ο τρόπος που επιδρούν οι αλλαγές της καπιταλιστικής οργάνωσης στο εσωτερικό κάθε κράτους, στο εσωτερικό κάθε κοινωνίας. Η πιο περιγραφική λέξη είναι μία: διαλυτικά.

Από πού όμως θα μπορούσε κάθε κράτος να αντλεί την δύναμή του στην αναμέτρησή του με τους ανταγωνιστές του; Πώς θα μπορούσε να συμμετέχει "στην πολιτική και την φιλοσοφία" (δηλαδή στους σκοπούς και τα κέρδη) του διακρατικού, ενδοκαπιταλιστικού ανταγωνισμού, αν οι υπήκοοί του βρίσκονται σε κατάσταση διαρκούς αναμέτρησης ο καθένας με όλους τους άλλους, αν οι υπήκοοί του είναι αφοσιωμένοι στην καθημερινότητά τους, αν οι υπήκοοί του έχουν πολλές απαιτήσεις και κατηγορούν τις αρχές ότι δίνουν ψεύτικες υποσχέσεις γενικής ευημερίας; Πώς μπορεί κάθε κράτος, κάθε ένωση αφεντικών, να ελπίζει στην ήπια των αντιπάλων αν οι υπήκοοί του εγωϊστικά αγνοούν, *αδιαφορούν ή αρνούνται να συστρατευτούν και να θυσιαστούν για κάποιον "μεγάλο σκοπό"*;

Και πώς, τελικά, τα κράτη και τα αφεντικά στο τέλος του '20ου αιώνα και στις αρχές του 21ου θα μπορούσαν να μαζέψουν κάτω από τις φτερούγες τους "τον λαό τους", όταν αυτά τα κράτη κι αυτά τ' αφεντικά είχαν θριαμβολογήσει για το "τέλος της χρησιμότητας του κράτους" και

ΘΡΑΣΥΤΑΤΟΣ Ο ΚΑΛΕΝΤΖΗΣ

«Τίς βόμβες τίς έβαλε τό χέρι τοῡ λαοῡ» δήλωσε χθές προκλητικά στό δικαστήριο!..

— Τίς βόμβες τίς τοποθέτησε τό χέρι τοῡ ελληνικού λαοῡ τοῡ αντιτιθέμενου στον̄ κομμουνιστικό κίνδυνο! Δεν έχω σχέση με τό έγκλημα!

Με τίς... δηλώσεις αυτές τοῡ Αρ. Καλέντζη ξεκίνησε, χθές τό πρωί στις 9, στό Πενταμελές Έφετείο, ποῡ συνεδρίασε στην αίθουσα των̄ γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού, ή δίκη των̄ 9 νεοφασιστών και νεοναζι τρομοκρατών ποῡ παραπέμφθηκαν με άπ' εύθείας κλήση για τίς έκρηξεις των̄ βομβών και την κατοχή όπλων και έκρηκτικών ύλων.

Η δίκη διεξάχθηκε σε φαιδρό αίμα, έξ αιτίας της καθαρεύουσας τοῡ Καλέντζη, των̄ λογοπαίγμων τοῡ προέδρου και της επιθετικότητας τοῡ Πλεύρη.

Ανάμεσα στό άκροατήριο κοινοκουρευμένοι νεαροί, διάβασαν έπιδεικτικά «Ελεύθερο Κόσμο» ενώ οι φίλοι των̄ κατηγορουμένων δεν έχαναν ευκαιρία να τους συμπροσηλασθούν, πάρε με φίλικά υ-

Πάνω: Δημοσίευμα της εφημερίδας "Ελευθεροτυπία" στις 6/10/1977 από την δίκη ομάδας φασιστών βομβιστών. Πέρα από την δράση που αποδόθηκε στους συγκεκριμένους, στο δικαστήριο κατατέθηκε πως ετοιμάζονταν για βομβιστική επίθεση εναντίον διαδήλωσης αριστερών - με σκοπό "να προκαλέσουν αναταραχή". Η βόμβα στον σινεμά "Ελλη" δεν ήταν μέσα στο κατηγορητήριο...

Σχέσεις των Αρ. Καλέτζη, Κ. Πλεύρη (στην δεύτερη σειρά, άκρη αριστερά με τα γυαλιά) και των υπόλοιπων με κρατικές υπηρεσίες δεν ήταν μέρος της υπόθεσης, και δεν θα μπορούσε να είναι.

Δυο δεκαετίες αργότερα όμως, με αφορμή την "εξάρθρωση" (ουσιαστικά την ήπια αποστράτευση) μιας άλλης φασιστικής δολοφονικής οργάνωσης, αποδείχθηκε πως η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ παραμένει ενεργή για το ελληνικό κράτος, τις μεθοδεύσεις και τους μηχανισμούς του. Η "μαβη" (μέτωπο απελευθέρωσης βορείου ηπείρου) στις 10 Απρίλη του 1994, εξορμώντας από ελληνικό έδαφος, επιτέθηκε σε αλβανικό στρατόπεδο νεοσυλλέκτων κοντά στα αλβανοελληνικά σύνορα, σκοτώνοντας 2 και τραυματίζοντας 3 αλβανούς φαντάρους που κοιμόνταν. Η "μαβη", οργάνωση των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών, με την ενέργεια αυτή σκόπευε να αναγκάσει το αλβανικό κράτος να αντιδράσει εναντίον του ελληνικού. Καθώς σύσσωμο το ελληνικό κράτος (όλα τα πολιτικά κόμματα, τα μίντια, κλπ) απέδιδαν τις δολοφονίες σε "προβοκάτσια" των αλβανών, οποιαδήποτε "ανθελληνική" αντίδρασή του θα αποτελούσε - όπως υποσχόταν ο τότε υπουργός δημόσιας τάξης Παπαθεμελής 3 μέρες μετά - αιτία πολέμου. Αυτός ήταν ο ελληνικός στόχος.

Ένα χρόνο μετά, ζυγίζοντας τους διεθνείς συσχετισμούς, το ελληνικό κράτος αναγκάστηκε να αλλάξει "γραμμή" για το θέμα. Πράγμα που σήμαινε, μεταξύ άλλων, ότι έπρεπε να "αποσύρει" την "μαβη". Εννέα μέλη της συνελήφθησαν, και (στα πλαίσια των "εθνικών συμφερόντων", δηλαδή του να κουκουλωθεί η επίσημη παρακρατική διάσταση της υπόθεσης) καταδικάστηκαν τελικά για ... απλή οπλοκατοχή.

BBC News Sport Weather World Service Languages

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ

Βοήθεια

BBC GREEK.com

ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ BBC GREEK ΚΑΝΤΕ ΚΑΙΚ ΕΔΩ

Τελευταία Ενημέρωση: Τρίτη 15 Νοεμβρίου 2005 - 07:44 (ώρα Λονδίνου)

Αποστολή σε φίλο/η Εκτύπωση

Αρχική Σελίδα
Διεθνή
Ελλάδα - Κύπρος
Τύπος
Οικονομία
Πολιτισμός
Αθλητικά
Σε βάθος
Ενυπόγραφα
Φόρουμ
Καιρός

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
Ποιοι Είμαστε
Στο Διαδίκτυο

ΆΛΛΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ
MUNDO
РУССΚИЙ
عربي
中文
ΆΛΛΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ

Το «δεύτερο Σουσουρλούκ»

Κωνσταντινούπολη, Άρης Χατζηστεφάνου

Η τουρκική εθνοσυνέλευση καλείται να διαλευκάνει τις καταγγελίες για εμπλοκή των τουρκικών αρχών ασφαλείας σε τρομοκρατικές επιθέσεις, οι οποίες μέχρι σήμερα αποδίδονταν στο PKK.

Το ανηπολιτευόμενο Ρεπουμπλικανικό Λαϊκό Κόμμα ζήτησε τη διενέργεια πλήρους διοικητικής εξέτασης για την υπόθεση, η οποία αποκαλείται ήδη δεύτερο Σουσουρλούκ, από το σκάνδαλο της δεκαετίας του '90 που αποκάλυψε τις σχέσεις του τουρκικού κράτους με το παρακράτος της άκρας δεξιάς.

Μέλη του PKK

Η υπόθεση ήρθε στο φως την περασμένη Τετάρτη καθώς κάτοικοι της πόλης Σεμνλί στη νοτιοανατολική Τουρκία κατήγγειλαν ότι άνδρες της στρατοχωροφυλακής συμμετείχαν σε επίθεση με χειροβομβίδα εναντίον βιβλιοπωλείου.

Σύμφωνα με τον τουρκικό Τύπο, σε αυτοκίνητο της τουρκικής ασφαλείας βρέθηκαν όπλα τύπου Καλάσνικοφ και χάρτες με πληροφορίες για μελλοντικές επιθέσεις εναντίον σχολείων, εμπορικών κέντρων και τόπων λατρείας.

Οι αρχές έχουν συλλάβει ένα μέλος της τοπικής στρατοχωροφυλακής και ένα ακόμη άτομο που φέρεται ως μέλος του PKK.

Μετά την αποκάλυψη των σχετικών πληροφοριών, εξαγριωμένοι πολίτες μετέτρεψαν το Σεμνλί σε πεδίο μάχης ενώ από χτες οι μαθητές σχολείων απέχουν από τα μαθήματά τους.

Ο τουρκικός Τύπος ζητά να διερευνηθεί αν προηγούμενες επιθέσεις που είχαν αποδοθεί στο PKK, πραγματοποιήθηκαν από μέλη των τουρκικών αρχών ασφαλείας.

Αποστολή σε φίλο/η Εκτύπωση

Σχετικά Άρθρα

- Εκεχειρία 30 ημερών 19 Αυγούστου 2005 | Διεθνή
- Πολιτικό ρόλο αναζητά το PKK 11.11.2003 | Διεθνή
- Τερματίζει την εκχειρία το PKK 02.09.2003 | Διεθνή
- Αμνηστία σε Κούρδους αυτονομιστές χορηγεί η Τουρκία 07.08.2003 | Διεθνή
- Απαγόρευση κουρδικού κόμματος 13.03.2003 | Διεθνή
- Το PKK στην λίστα τρομοκρατικών οργανώσεων της Ευρώπης 30.04.2002 | Διεθνή

Στο Διαδίκτυο

- Κυβέρνηση Τουρκίας
- Κουρδικό Δίκτυο Πληροφοριών

Το BBC δεν ευθύνεται για το περιεχόμενο άλλων δικτυακών τόπων

Άλλες ειδήσεις

- Βόμβα κατά περιπόλου στο Ιράκ
- Αναζητώντας συμφωνίες
- Το Κιρκούκ «ανάβει φωτιές»

Πάνω: Δημοσίευμα της ηλεκτρονικής έκδοσης της "ελληνικής υπηρεσίας του BBC", 15/11/2005.

Επί μήνες μετά το καλοκαίρι, στην πόλη Σεμνλί, βόμβες τοποθετημένες σε αγορές και άλλους δημόσιους χώρους, σκότωναν και σακάτευαν δεκάδες ανυποψίαστους περαστικούς. Παρά το γεγονός ότι στην πόλη κατοικούν χιλιάδες Κούρδοι, το τουρκικό κράτος απέδιδε τις βόμβες στο PKK. Ώσπου η τολμηρή (ίσως από υπερβολική "αυτοπεποίθηση") απόπειρα 3 ατόμων να τινάξουν ένα βιβλιοπωλείο μέρα μεσημέρι (με ρίξιμο χειροβομβίδας) οδήγησε στην αποκάλυψη. Η χειροβομβίδα δεν έσκασε, περαστικοί κυνήγησαν και βούτηξαν τους δράστες, για να ανακαλύψουν ότι οι 2 ήταν μέλη των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών και ο τρίτος "μετανοημένος" αντάρτης, παλιό μέλος του PKK. Στο αυτοκίνητό τους βρήκαν σχέδια για δεκάδες επιθέσεις του είδους ακριβώς που "συνηθίζονται" απ' το Λονδίνο και την Μαδρίτη μέχρι τη Βαγδάτη και τη Βασόρα: εναντίον σχολείων, αγορών και τζαμιών. Μαζικές δολοφονίες στο φαχνό.

Το τουρκικό κράτος είναι αναγκασμένο τώρα να "κάνει έρευνες" και να κουκουλώσει με τον έναν ή τον άλλο τρόπο την ιστορία. Φυσικά δεν πρόκειται να αποκαλυφθεί αν οι πολύνεκρες επιθέσεις στην Ισταμπούλ, που αποδόθηκαν στην "Αλ Κάιντα", είναι της ίδιας (ή παρόμοιας) προέλευσης...

για το "ο καθέννας για την πάρτη του" μόλις λίγα χρόνια πριν; Με έναν μονάχα τρόπο: με γερές δόσεις έντασης! Με γερές δόσεις φόβου!! Το σίγουρο γιατρικό που κάνει τις εξουσίες να εμφανίζονται κοινωνικά αναγκαίες και ικανές, το σίγουρο φάρμακι που ξαναπλάθει τον καρκίνο της νομιμοφροσύνης προς το κράτος: η τρομοκρατία!!!!

Να το πούμε διαφορετικά; Τα σύγχρονα κράτη, σαν ενώσεις αφεντικών των οποίων στο σύστημα εκμετάλλευσης (ο καπιταλισμός) βρίσκεται στη δίνη μιας βαθιάς μεταμόρφωσης (προς το χειρότερο...) έχουν βάλει ξανά τον πλανήτη στον πάγκο του χασάπη... Και σπρώχνονται ποιός μπορεί να λεηλατήσει περισσότερο και καλύτερα. Χάρη στους μηχανισμούς προπαγάνδας αυτή η αλήθεια ίσα ίσα που βλέπει το φως - είναι όμως τόσο βαριά όσο το σκοτάδι της βίας, του πόνου, των στερήσεων και του παροξυσμού της εκμετάλλευσης σε Δύση και Ανατολή, σε Βορρά και Νότο. Τα

Οι συστηματικά κερδισμένοι είναι απλά "τυχεράκηδες";

Έτσι ακριβώς έχουν τα πράγματα. Αυτή είναι η "λογική" της τρομοκρατίας, αυτοί είναι οι στόχοι της, αυτοί είναι οι σχεδιαστές και οι κουμανταδόροι της. Τα κράτη. Έχουν τους σκοπούς.... Έχουν τους μηχανισμούς.... Έχουν την βαρβαρότητα και τον κυνισμό σε αφθονία...

Και η απάντηση στην ερώτηση ΠΟΙΟΣ ΩΦΕΛΕΙΤΑΙ δεν μπορεί να κρυφτεί.

- Μετά τις "μυστήριες βόμβες" σε εργατικές πολυκατοικίες στη Μόσχα, το ρωσικό κράτος βρήκε την αφορμή που ήθελε για να εντείνει τον βάρβαρο πόλεμό του στην Τσετσενία, με την συμπαράσταση πλέον των τρομοκρατημένων Ρώσων.

"Βρήκε την αφορμή";

- Μετά τις επιθέσεις στη Νέα Υόρκη το αμερικανικό κράτος βρήκε την αφορμή που έψαχνε κατεπειγόντως για να απλώσει πρώτο και καλύτερο την στρατιωτική του μηχανή σε "ευαίσθητα" σημεία του πλανήτη, στη Μέση Ανατολή και στην Κεντρική Ασία, φτιάχνοντας καινούργιες συμμαχίες.

"Βρήκε την αφορμή";

- Μετά τις επιθέσεις στο Μπαλί το αυστραλέζικο κράτος βρήκε την αφορμή που έψαχνε για να απλωθεί στρατιωτικά (και "αντιτρομοκρατικά" βέβαια...) σε όλη την ευρύτερη περιοχή, ειδικά σε νησιά του νότιου Ειρηνικού που έχουν στρατηγική σημασία.

"Βρήκε την αφορμή";

- Μετά από συγκεκριμένες "τυφλές" επιθέσεις στη βόρεια Αφρική το γαλλικό και το ισπανικό κράτος βρήκαν την αφορμή να στείλουν περισσότερους ειδικούς, περισσότερους πράκτορες (της "αντιτρομοκρατίας" τους πάντα...) στις πρώην βορειοαφρικάνικες αποικίες τους.

"Βρήκαν την αφορμή";

- Μετά τις βόμβες σε σταθμούς λαϊκών γειτονιών στη Μαδρίτη η δεξιά κυβέρνηση Αθνάρ έκανε το λάθος να προσπαθήσει να χρησιμοποιήσει τον θάνατο για να "κλείσει τους λογαριασμούς της" με το αυτονομιστικό κίνημα των Βάσκων. Τιμωρήθηκε για το ψέμα της, και οι σοσιαλδημο-

αφεντικά κάνουν παγκόσμιο πόλεμο ενάντια στους δημιουργούς του πλούτου, τις εργατικές τάξεις· και κάνουν παγκόσμιο πόλεμο μεταξύ τους, έναν πόλεμο στον οποίο χρειάζονται την υποστήριξη των "δικών τους" εργατικών τάξεων.

Αντιφατικό; Ναι - αλλά και πότε δεν ήταν έτσι;

Τα κράτη ξερνάνε βία και επιθετικότητα όπου μπορούν - οι άγγλοι και οι αμερικάνοι στο Ιράκ δεν είναι οι μοναδικοί. Είναι, απλά, οι "πρωτοπόροι". **Ταυτόχρονα τα κράτη εισάγουν πόλεμο**, διαμορφώνοντάς τον σύμφωνα με τις ανάγκες τους. **Εισάγουν τον τρόπο που εξάγουν - συσκευασμένο, δήθεν, σαν "ανεξάρτητη παραγωγή" τρελών κι αδέσποτων μανιακών**. Εξάγουν και ταυτόχρονα διαχέουν στο εσωτερικό τους την ένταση και την βία για να επιβεβαιώσουν, να αναδιοργανώσουν, και να πετύχουν την μέγιστη κοινωνική συναίνεση στους σκοπούς τους. Όπως θα το έλεγε και ο κύριος Luftwak *ε, και κανά βαγόνι, καμιά πλατεία, κανά λεωφορείο στον αέρα... ας πάει και το εντυπωσιακό παλιόμπελο... Υπάρχουν και χειρότερα...*

κράτες ύστερα διόρθωσαν τα πράγματα αρπάζοντας την αφορμή για να αναδιατάξουν την πολιτική των συμμαχιών της Ισπανίας, απομακρυνόμενοι από τις ΗΠΑ με τις οποίες πολλά έχουν αρχίσει να χωρίζουν τα ισπανικά συμφέροντα στη Λατινική Αμερική, και πλησιάζοντας τα κεντροευρωπαϊκά κράτη.

"Βρήκαν την αφορμή";

- Μετά τις βόμβες σε σταθμούς εργατικών (και με ισχυρή παρουσία μεταναστών μουσουλμάνων) συνοικιών του Λονδίνου, το αγγλικό κράτος βρήκε την αφορμή να περάσει απαρατήρητη την αποστολή ακόμα περισσότερων στρατιωτών στο Αφγανιστάν - τόσων πολλών όσων χρειάζεται για να πάρει το γενικό πρόσταγμα των επιχειρήσεων εκεί, από τους συμμάχους του της Ουάσινγκτον.

"Βρήκε την αφορμή";

- Παντού και πάντα, οι σφαγές αμάχων ή οι απειλές για τέτοιες "τρομοκρατικές ενέργειες" δίνουν την αφορμή σε ακόμα περισσότερο στρατό κι ακόμα περισσότερη στρατοαστυνομία να βγει στους δρόμους των καπιταλιστικών μητροπόλεων. Το χακί, τα αλεξίσφαιρα γιλέκα, τα αυτόματα και οι αρβύλες σε περιπολίες, *καταστάσεις που δυο δεκαετίες πριν θα σήμαιναν, χωρίς δεύτερη κουβέντα, στρατιωτικό πραξικόπημα*, τείνουν να γίνουν η καθημερινότητα, χωρίς καμία διαμαρτυρία.

"Δίνουν την αφορμή";

- Παντού και πάντα, οι σφαγές αμάχων ή οι σχετικές απειλές δίνουν την αφορμή για πιο αυστηρές "αντιτρομοκρατικές νομοθεσίες", κι ακόμα πιο αυστηρές. Οι νομικές κατασκευές των δυτικών "δημοκρατιών" διακρίνονται όλο και λιγότερο απ' τις νομοθεσίες ολοκληρωτικών καθεστώτων του μεσοπολέμου. Πρόκειται ουσιαστικά *για την συστηματική στρατιωτικοποίηση των (πρώην) πολιτικών θεσμών*.

"Δίνουν την αφορμή";

- Παντού και πάντα όλα αυτά στηρίζονται στην αλαλιασμένη, πελαγωμένη, παγωμένη, φοβισμένη "κοινή γνώμη". Και

υποστηρίζονται από δαύτην, που σαν πρεζάκι του τρόμου, ζητάει "περισσότερη ασφάλεια, ακόμα περισσότερη ασφάλεια".

- Παντού και πάντα οι ανακοινώσεις για επερχόμενη τρομοκρατική ύελλα προέρχονται από τα γραφεία τύπου των υπουργείων δημόσιας τάξης και στρατιωτικών των αναπτυγμένων κρατών... Και είναι τόσο τακτικές αυτές οι ανακοινώσεις...

- Παντού και πάντα οι "αναλήψεις ευθύνης" αυτών των μαζικών δολοφονιών γίνονται με ετεροχρονισμένες.... ανακοινώσεις στο internet!! Εκεί, δηλαδή, που από χέρι δεν μπορεί κανείς να ξεχωρίσει το αληθινό απ' το ψεύτικο...

Τί σύμπτωση!!! Μετά από τόσες απλόχερες αφορμές και τόσες απλόχερες διευκολύνσεις (που προσφέρουν δήθεν οι "εχθροί της δύσης"...) αποδεικνύεται πως η στρατηγική της έντασης αποδίδει!!!!

Και τι παράξενο! Αυτοί οι δήθεν σκληροί και αιμοβόροι "ισλαμιστές τρομοκράτες", που είναι υποτίθεται ικανοί να ξεκάνουν οποιονδήποτε οπουδήποτε στον πλανήτη, που είναι επίσης ικανοί, υποτίθεται, να ξεγελάσουν όλες τις μυστικές υπηρεσίες του κόσμου μαζί και την κάθε μία χώρα, που φυτρώνουν εκεί που οι πάντες τους περιμένουν και κανείς δεν μπορεί να τους εμποδίσει, αυτοί λοιπόν οι τύποι είναι υποτίθεται ικανοί για τα πάντα εκτός από το πιο σημαντικό: να καταλάβουν ότι δρουν απόλυτα σε βάρος του δικίου τους!!!

Αλλά όχι. Το να μπαίνουν οι "εκδικητικά μανιακοί ισλαμιστές τρομοκράτες" στη θέση των εμπνευστών και των σχεδιαστών σφαγών στο ψαχνό, σε μετρό της Ευρώπης ή σε τζαμί της Βαγδάτης, δεν είναι απόδειξη του "παραλογισμού" τέτοιων τριτοκοσμικών... Είναι απόδειξη της παράνοιας που απλώνεται στις δικές μας, τις πρωτοκοσμικές κοινωνίες!

Εκεί βρίσκεται το θανάσιμο λάθος όλων εκείνων στην Ευρώπη ή αλλού, που συμφωνούν πως υπεύθυνη για τον κανιβαλισμό είναι η μυστηριώδης "Αλ Κάιντα" και τα παρακλάδια της, και ταυτόχρονα τον ψευτοδικαιολογούν μπουρμυρίζοντας πως "παρ' όλα αυτά έχουν ένα κάποιο δικίο". Κατά συρροή θανάσιμο λάθος!

Πρώτον, γιατί έτσι αθωώνουν τους λογικά και πολιτικά ΜΟΝΑΔΙΚΟΥΣ ΠΟΥ ΩΦΕΛΟΥΝΤΑΙ, και άρα έχουν κάθε λόγο να διαπράττουν τέτοιου είδους εγκλήματα: τα κράτη, τους μηχανισμούς τους, τους φασίστες λακέδες τους και τα λοιπά.

Δεύτερον, γιατί έτσι διαμορφώνουν την πεποίθηση πως

Ο καπιταλιστικός / εμπορευματικός κόσμος "αναπτύσσεται"... Αλλά "ανάπτυξη", και μάλιστα απότομη, δεν σημαίνει τίποτ' άλλο από εκτροχιασμό των κοινωνικών ανισοτήτων. Ρίξτε μια ματιά γύρω σας: αυτά που βλέπετε δεν είναι τίποτα μπροστά σε όσα συμβαίνουν στις "κρυμένες" ερήμους του πλανήτη.

Τα κράτη πάντα ήταν κόμματα των αφεντικών. Υπό τις σημερινές συνθήκες, χωρίς έναν οργανωμένο και με παγκόσμια συνείδηση ταξικό εχθρό, τα κράτη γίνονται *πολεμικά* - με τον κυριολεκτικό τρόπο. Ο πόλεμος των κυρίων είναι παντού: επίσημος ή υπόγειος, τυπικός ή ανορθόδοξος, μέσα σε σύνορα και έξω απ' αυτά, ανάμεσά τους... Πάντα και παντού ενάντια στους αληθινούς δημιουργούς του πλούτου. Τους προλετάριους, άντρες και γυναίκες, άσπρους και μαύρους...

Κουρντίζουν όσο μπορούν τον ανορθολογισμό και τα ένστικτα της αγέλης... Μας συμβουλεύουν να κλείσουμε τα μάτια και να προσευχόμαστε... Μόλις τρομάξουμε αρκετά μας δείχνουν τους ιδανικούς (για τον αποπροσανατολισμό μας) "ένοχους". Αν πετύχουν σ' αυτά τα βήματά τους, θα πετύχουν και στα επόμενα...

"αυτοί που έχουν δικίο" στον αραβικό ή στον μουσουλμανικό κόσμο είναι άνθρωποι εγγενώς παράλογοι, εγγενώς ηλίθιοι, εγγενώς ανίκανοι να καταλάβουν ποιά πρακτική τους ωφελεί και ποιά ωφελεί τους δυνάστες τους! Αυτή η πεποίθηση, με την σειρά της, ενισχύει θέλοντας και μη την ρητορική του κράτους, των δημαγωγών, της στρατηγικής της έντασης. Γιατί το να λέει κάποιος "αυτοί έχουν δικίο" είναι σκέτη ηθικολογία αν ταυτόχρονα λέει, έμμεσα μα καθαρά, πως *"αυτοί είναι ανίκανοι να υπερασπιστούν το δικίο τους σωστά, αποτελεσματικά"*.

Και γιατί, ακόμα, η στρατιωτικοποίηση των αναπτυγμένων κοινωνιών δεν νομιμοποιείται στις συνειδήσεις αφηρημένα, σαν "δικαίη" ή "άδικη"... Νομιμοποιείται συγκεκριμένα, σαν *"έκτακτη ανάγκη"*, σαν *ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΔΥΝΑΜΗΣ*, *απέναντι σε έναν "εχθρό"* που, *είτε έχει δικίο είτε άδικο, είναι θεμελειικά "τρελός"*. Όπως θα ήταν αδύνατο να δείξει κανείς την παραμικρή πρακτική συμπάθεια στον απολυμένο που ρίχνει χειροβομβίδα στο γραφείο που δούλευε σκοτώνοντας τους πρώην συναδέλφους του (έστω κι αν κανείς μωρμουρίζει "ε, η ανεργία είναι πολύ ζόρική κατάσταση...") έτσι είναι αδύνατο να δείξει κανείς την παραμικρή πρακτική συμπάθεια σ' αυτόν που "απορρίπτεται" στα υπόγεια του γενικού, παγκόσμιου καπιταλιστικού εργοστάσιου της παραγωγής και της κατανάλωσης, και αντιδρά τινάζοντας στον αέρα το λεωφορείο της γειτονιάς του!

Αλλά όχι. Όσο υπαρκτός, συνηθισμένος, "αυτονόητος" είναι ο απολυμένος που σκοτώνει τους σαν αυτόν άλλο τόσο είναι κι ο τριτοκοσμικός απογοητευμένος που ανατινάζει τους φίλους του στο τραίνο. Όχι. Οι κολασμένοι δεν παίζουν σε reality shows!

Αυτοί που προωθούν την στρατηγική της έντασης, τα ανώτερα στελέχη σχεδιασμού και εφαρμογής της σύγχρονης Gladio no 2, δεν είναι αφελή ώστε να ασχολούνται με το καναλιζάρισμα λεπτομερειών του είδους "ποιός έχει δικίο και ποιός έχει άδικο" όταν ξεδιπλώνουν το τερατώδες σχέδιο της τρομοκρατίας, όταν επιταχύνουν την (κρατική) βία με κρυφές μορφές ετοιμάζοντας τις φανερές. Όχι δα! Ξέρουν πως η μαζική ψυχολογία του φόβου έχει κερδίσει την παρτίδα μόλις υπερφαλαγγίσει την λογική και ψύχραιμη σκέψη.

Γιατί το σημαντικό, η *στρατηγική ανάγκη ενός συστήματος σε κρίση*, είναι να υποκλινόμαστε στην ασφάλεια, στην κρατική βία! Το αν κάτι τέτοιο μας αρέσει ή όχι, το αν το βρίσκουμε "δικαίο" ή "άδικο", ε αυτά σε τίποτα δεν εμποδίζουν τα σχέδια.... Το θέμα είναι *να μην θέλουμε να κάνουμε αλλιώς!*

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ ΦΟΒΟΥ;

Να εγκατασταθούν φρουρές στους δρόμους;
Να γίνουν οι πόλεις ζώνες κατοχής από τον στρατό;
Να μπουν σε καραντίνα οι μετανάστες;
Να επικηρυχτούν οι μουσουλμάνοι ως "φανατικοί ισλαμιστές";
Να ανοίξουν κι άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης;
Να ακούγεται μόνο η προπαγάνδα του κράτους και των αφεντικών;

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΜΠΟΥΝΕ ΚΙ ΑΛΛΕΣ ΒΟΜΒΕΣ;
ΝΑ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΟΥΝ ΚΙ ΑΛΛΟΙ ΑΜΑΧΟΙ;
ΝΑ ΕΦΕΥΡΕΘΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΠΙΟ "ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ" ΕΧΘΡΟΙ;
ΝΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΑΠΕΙΛΕΣ;
ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ "ΦΙΛΗΣΥΧΟΥΣ" ΚΑΙ ΤΟΥΣ
"ΝΟΜΟΤΑΓΕΙΣ" ΠΟΛΙΤΕΣ ΠΙΟ ΣΚΛΗΡΗ ΚΙ ΑΠΟ ΟΠΛΙΣΜΕΝΟ ΣΚΥΡΟΛΕΜΑ;

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ;

ΠΡΙΝ ΓΙΝΕΙ ΟΛΟΦΑΝΕΡΟ ΟΤΙ
ΟΙ ΒΟΜΒΕΣ ΣΤΟ ΨΑΧΝΟ

ΕΙΝΑΙ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ

Αυτό το 16σέλιδο είναι μέρος μιας ευρύτερης πολιτικής καμπάνιας που κάνει η
fédéraCtion - ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
Τυπώθηκε σε 20.000 αντίτυπα τον Δεκέμβριο του 2005 - Διανέμεται ελεύθερα
φωτογραφία εξωφύλλου: μετά την έκρηξη σε τράπεζα της ριατσα Fontana στο Μιλάνο, το 1969